

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

1964. [apr]

Akik Hruscsovról 10 napig írtak

a világnak

A Magyar Sajtó Háza tv-ből is jól ismert „törzsasztal” szobájában a látogatók azt hinnék, hogy modern Babelba tévedtek. Olasz, japán szavak röpködnek: „Hruscsov Budapestén...”, „Holnap nagygyűlés a Sportcsarnokban...”, „Kádár és Hruscsov szívélyes barátsága...”. Szédelegve állók a forgatag kellős közepén, a külföldi sajtótudósítók főhadiszállásán. A címszavakat jelző, nemzetközi közérdeklődést kiváltó események szinte a

leírás előtt néhány perccel történtek. A világ minden táján egy időben értesültek az újságolvasók a hruscsovi látogatás eseményeinek megtörténtéről. A cikkek alatt tudósítók, fotóriporterek nevei, de azok neveit, akik e nehéz munkának egyik legfontosabb részét végzik — a postásokét, a távirászkét — sehol nem olvashatjuk.

Amikor a forgalmas napok egyikének első csúcsforgalmi hullámai elűltek, minden tudósító „leadta” már első anyagát, néhány percre ki tudom szakítani Ábry Györgyöt, a főhadiszálláson működő postakirendeltség vezetőjét, a nyüzsgő millióból.

jelentkezett Tokió és kérte, javítsák ki a szöveget, mert sok helyütt értelmetlen. A többi anyagot már a mieink adták Tokiónak.

Ha egyszer a telexesek krónikáját valaki magáná, abból az a nap sem maradna ki bizony, amikor Hruscsov Miskolcon járt. Ugy vélem, hitelesebb a történet, ha ez egyszer nem az újságíró ad anyagot a távirásznak, hanem fordítva. Tehát Szalai László, mi volt a miskolci napon?

— Semmi különös, csak kötelességünket teljesítettük — mondja szerényen — s ezzel odaül gépe mellé, mert az olasz tudósító anyagát kell adnia. Nem mond semmit erről a napról. Ugy lát-szik, a postán nem ismerik a kérdést. Nekem kell elmondanom.

Az történet ugyanis, hogy Miskolcra csak hét tudósító utazott le. Megállapodtak a többiekkel, hogy mindenki számára ők adják az anyagot Budapestre, hogy azt a fővárosban maradtak feldolgozzák, s úgy küldi majd ki-ki haza, saját lapjának. Így történt. Hét újságíró Miskolcon, s 140-nél is több Pesten. Megérkezett az első anyag. Egymás kezéből kapkodták ki a sokszorosítást, s kezdődött a versenyfutás az elsősegélyért. A hangorkánban, a soknyelvű vitában, a mindent elsöprő sietségben csak három ember volt nyugodt. Csak három ember őrizte meg biztonságát és határozottságát: a telexesek. Nekik köszönhető, hogy minden hiba és fennakadás nélkül zajlott le ez a nehéz nap is.

Valóban, a kötelességüket teljesítették — de nem akárhogyan!

Kócs Tamás

ELJEN A NEMZETKÖZI PROLETARIÁTUS NAGY ÜNNEPE!

15 millió dolgozó fóruma

A közeli napokban tartotta Prágában a Közkalkalmazottak és Rokonszakmák Nemzetközi Szövetsége III. Nemzetközi Szakmai Konferenciáját. Ezen a világ közalkalmazottainak, orvos-egész-

ségügyi, helyiipari, postás, valamint bankszolgálati dolgozóinak képviselői vettek részt. A küldöttek több mint 15 millió dolgozót képviseltek.

A konferenciára nem csupán a Szakszervezeti Világszövetséghez tartozó szakszervezetek küldték el képviselőiket, hanem a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének tagjai is, továbbá érkeztek küldöttek olyan államokból is, ahol a szakszervezetek nem tartoznak semmiféle nemzetközi szervezethez.

A konferencia nagy jelentőségét bizonyítja az, hogy olyan témák szerepeltek napirenden, amelyek a világ minden dolgozóját érdeklik. Ilyen volt például a Közkalkalmazottak és Rokonszakmák Nemzetközi Szövetségéhez tartozó szakszervezetek tevékenysége és feladata, az egység fejlesztéséért vívott harcban. E témában szerepelt: harc a jobb munka, és életfeltételekért, a szakszer-

vezeti, és demokratikus szabadságért. Kiemelt napirendi pontként szerepelt a leszerelésért és békéért, valamint az imperialista gyarmatosítás ellen folytatott küzdelem kérdése is.

A konferencia keretében az egyes szakcsoportok is megvitatták gondolataikat. Az egészségügyi dolgozók ülésén például, a szakmai képzésről, a postaszolgálat dolgozóinak ülésén pedig a postások helyzetéről volt szó.

A tanácskozás egyik fő törekvése az akcióegység fejlesztése, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása, és a békéért, a leszerelésért folytatandó harc folytatása volt.

A III. Nemzetközi Konferencián a szövetséghez tartozó magyar szakszervezetek is képviseltették magukat. Szakszervezetünket Bíró Bódis József titkár képviselte. (A konferencia lefolyásáról, és az ott hozott határozatokról következő számunkban adunk beszámolót.)

Éjszakai riasztás, mert Párizs, Róma vár...

— Igen, érte szó szerint, hogy éjjel-nappal rendelkezésre állunk a nagyszámú újságírógárdának. Változatos, eseménydús volt a szolgálat — mondja s bajsa alatt hamiskás mosollyal teszi hozzá — tegnapelőtt éjjel az iroda sajtótitkára hajnali fél háromkor keltette, fel egyik telefonosunkat, mert két tudósító Párizsban és Rómában kívánt anyagot adni. S velük együtt a telexeseket is behívták, hátha szükség lesz rájuk is. S itt ültek másnap délelőttig, úgyszólván munka nélkül, mindaddig, amíg meg nem érkeztek az aznapi jelentések, akkor aztán szinte levegőhöz sem tudtak jutni.

Öszintén bevallom, mielőtt az interjút elkezdtem volna, informálatlanul néhány külföldi kollégától, mi a véleményük a postáról, az itt dolgozókról, íme a vélemények:

Il Popolo: Sok országban jártam, de ilyen tökéletes és pontos munkatársaim (!) még nem voltak. (Igy mondták, munkatársai!). Úgy adják az anyagot, hogy azonnal mehet otthon a nyomdába.

Baltimore Sun: Végtelenül készségesek és kedvesek a magyarok. Tegnap például vidéken voltam. Leadtam az anyagot a pesti távirászoknak azzal a megjegyzéssel, hogy kérem a felvevőt, másolja át és adja le Londonnak. Távollétemben, helyettem tudósították lapomat, hogy ott-hon le ne maradjanak az anyaggal. Köszönöm nekik, nagyon köszönöm!

Daily Express: Eddig már

többször jártam a magyar fővárosban. Mindig híresebbek voltak vendégszeretetükről, de amit most a Magyar Posta produkált, az kolosszális.

United Press: Nagyon, nagyon köszönök mindent a magyar postásoknak...

A szavak azonban elre-pülnek, de az írás megmarad. Díszes emlékkönyvből idézzük a bejegyzéseket. Paul Underwood, New York Times: „Öszinte elismerésem a magyar technikai összeköttetésekért és a többi segítségért”.

Dr. W. Köhler, Die Welt, Hamburg: „Szívélyes köszönetemet vendégszeretetükért és a nagyon hasznos műszaki segítségükért.”

A. Ross, Wiener Kurir: Sok köszönet a segítségükért és fáradozásukért.

Se szeri, se száma a sok elismerésnek és dicséretnek. Megemlékezésül hadd idézzünk még egy-két nevet: W. Krassner, Reuter; M. Page, Daily Express; Lucien Cossetti, ANSA Olasz Hírugynökség; Harry Schleicher, Belgrád stb.

Tokió jobban bizik telexeseinkben...

Ma már mindenki mosolyog azon, amikor egy idősebb japán kollégám úgy gondolta, jobb lesz, ha maga ül a telex mellé két újjal „pötyögtetni” anyagát. A magyar távirászkok talán három perc alatt leírták volna azt, amit ő majd 40-ig ütögetett. Végül mégis csak a mieinknek volt vele dolguk, ugyanis kisvártatva

Köszöntjük az 1963. évi élüzemek, és az MT-SZOT elnöksége vándorzászlajával kitüntetett postaszervek dolgozóit

Az 1963. évben a szocialista munkaversenyben részt vevő postaszervek közül — a legeredményesebb éves gazdasági tervteljesítés alapján — kiváló munkasikereik elismeréseként a

MINISZTERTANÁCS ÉS A SZOT ELNÖKSÉGE VÖRÖS VÁNDORZÁSZLAJÁT

a Soproni Postaigazgatóság és a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság hivatalainak, üzemeinek dolgozóit nyerték el a velejáró kétszeres élüzemdíjjal.

Az 1963. évben az élüzemcélkitűzések legeredményesebb teljesítéséért

a közlekedés- és postaügyi miniszter, a Postások Szakszervezete elnökségével egyetértésben az alábbi postaszerveket jutalmazta az élüzem cím kitüntetéssel és a velejáró pénzjutalommal:

Budapest 78. sz. postahivatal
Posta Épületkarbantartó Üzem
Miskolci Postaigazgatóság üzemei és hivatalai
Helyközi Távfeszülő Igazgatóság üzemei
Budapest 62. sz. postahivatal
Posta Központi Javító Üzem

A munkaversenyben elért jó eredményekért a posta-vezérigazgató és szakszervezetünk elnöksége dicséretben részesítette:

Posta Központi Járműtelep
Posta Anyaghivatal
Budapesti Távfeszülő Igazgatóság üzemei, hivatalai
Budapest 72. sz. postahivatal
Nyíregyháza 1. sz. postahivatal
Kecskemét 1. sz. postahivatal
Pécs 1. sz. postahivatal
Veszprém 1. sz. postahivatal
Szombathely 1. sz. postahivatal
Békéscsaba 1. sz. postahivatal
Szeged 1. sz. postahivatal dolgozóit.

Az élüzemcélkitűzések teljesítéséért folyó kollektív munkaversenyben a postás dolgozók 1963. évben is mindent megtettek a jobb eredmények eléréseért. A jó, lelkiismeretes munkáért köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki, újabb sikereket és jó egészséget kívánunk.

G. Szabó László:

POSTÁSOK

Unott-szürke lépcsők koptatója
táskát hordoz — s benne: gyász, öröm...
Születéstől egész a halálig
ő köszönt reád küszöbödön.

Ki vidulsz, ha szerényen becsöngel
s kedvesedtől hozza leveled —
gondoltál-e rá, hogy őt mi várja
ajtájában, mikor hazamegy?

Ót dicsérd, ha szobád fala tágul
s messzi tájak képe tölti be,
mert egy bérce, az adótoronyban
benne az ő lelke, ereje.

Póznák csúcsát mássza hóviharban,
míg körötte metsző szél súvit,
hogy vehesse újra egyik ember
a másinak üzenetét.

Postások, ti vénái a kornak
nélkületek már nincsen ma lét —
néptől népig ti tettétek le
a békének fényes kábelét!

A merevség gátolja

Amikor fellapoztuk a munkaverseny értékelését tartalmazó jegyzőkönyveket ugyancsak erről gőzödhettünk meg. Mivel Bándli István felszólalását akartuk most már a számok, adatok feltárással nyomon követni, éppen ezért az 5. brigádjának munkáját vettük alap-sabban szemügyre. A szocialista címért küzdő Gombás István brigád (Bándli szaktárs a brigád egyik tagja) az elmúlt évben határozta el, hogy a kézbesítő osztályon megköti a versenyszerűsödést. Az egyes versenypontokat

Pedig megtették, hogy amikor Németh József szaktársuk szabadságra ment, helyette is beszédtek a rádiódíjakat. Hetven előfizetőt kerestek fel, hogy ne legyen elmaradásuk. A szocialista brigád naplójában számos eredmény fémjelzi jó munkájukat; mint például a közös tanulás, az oktatásban való részvétel, társadalmi munka, együttes kirándulás, a kulturális munka segítése és sorolhatnánk tovább a kollektíva érdemeit, amelyekkel többször kivívták a

S ha most Gombás István brigádja nem is viselheti a kitüntető címet, a dicséret feltétlenül megilleti őket. S ez az eset szolgáljon figyelmeztetőül mindazoknak, akik a szocialista munkaversenyt kissé adminisztratív szemszögből értékelik és vizsgálják.

Forrai János

a mozgásokkal...

Az újságírókat írni tanítják

A nyolc tengelyen guruló pulmannakocsi belseje különleges kis postahivatal. A kezélnőszakaszban a leveleket rendezik, a raktárszakaszban a csomagokat, s a középselektő ajtón át cserélik ki az átadott és kezelésbe vett küldeményeket. A mai menet vezetője Kővári Gyula, vagy ahogy a szakmában ismerik Gyula bácsi. 1929 óta, 35 esztendője rója az országot, számgond a sineken és irányítja a leveleket, a postai küldeményeket. 59 éves, de mozgása meghazudtolja korát.

Az expressz leveleket és utalványokat Kiss Flórián kezeli. Ezen a vonalon azonban legtöbb munkája talán Török Lászlónak van, akinek a közönséges leveleket irányítja, indítja. Negyed évszázada mozgópósta.

Szerettem volna feljegyezni néhány címzett nevét, de kiderült, hogy a postai titoktartás ezt nem engedi. A mozgopostások ugyanis minden szabályt szigorúan betartanak. Csaknem 10 ezer adatot kell ismerniök, hogy a leveleket pontosan irányíthassák. Magyarországon ugyanis 3 ezer olyan község van, ahol postahivatal működik. Az országban összesen 155 mozgoposta van. Ez a számát és csatlakozását pontosan tudniuk kell. Egy-egy mozgoposta naponta kétszer fordul. A tudnivaló adatok tömkelegét nagymértékben növeli az is, hogy a MÁV menetrendje is évente változik. Ha csupán egy adatot el tévesztenek, máris tév irányított a levél, ami kétséelmet jelent.

— A villanyvon
postacsarnokból a
tát a pályaudva
Útközben a mozg
felborult. A kocsi
alá került, nem v
megmozdulnom, m
den pillanatban
veszélye fenyeget
rom pedig az egy
szorult. Több mi
feküdtem mozdul
borult kocsiiban,
is kiszabadítottak

Kálkápolda és között ismét nagy munka. Az idő rö sok. Ezt az időt csomagkezelővel a kaszban töltöttem tendős fiatalember" is nagy a re csomag a helyén, másokon pillanatok dítja a különböző ták anyagát. Egy kalmával több szállítanak.

Fűzesabonyban a mozdópósta ajtókat, csomagokat erővel rakják le, és visznek tovább másodpercek alatt. A kezek nem sem a vonatot, sem a pályafutókat érintik.

Négy mozgópó
merkedtem meg
szakán. Bizony
tam gyorsaságuk
tudásukon, tökéle
jukon. Felelősség
tos feladatot vége
csak ők, hanem
mozgópóstás. Kös
kájukért, a levél
címeztek nevébe

Ráczalmási György

Ami Bartha Ernőnek nem tetszik...

Bartha Ernő másodszo-
nősült. Első házasságából szü-
letett kislányáról is rendsze-
resen gondoskodik. 1955 óta
él együtt mostani feleségével.
Az Orczy téren kaptak ne-

— Hol voltak legutóbb?
— A Corvin étteremben
mert ott tizenegy óra körül
már műsor is van.
— Mennyi könyvük van?
— Úgy hatvan darab, min-
denből egy kevés.
— Külföldön voltak?

— A feleségnek cipő, két nyári ruha kell. A kislfiúnak, a kislánynak: ruha, cipő.

1964: mi lehet Bartha Ernő gondja? Mi nem tetszik a mában Bartha Ernőnek?

— A kenyér minősége. A tető beázik. A tv régi filmekeket játszik. A KÖZERT-el adó átnez a vevőn. A hé minden napja zsúfolt.

Békés Attila:

tartó Üzem dolgozóinak és vezetőinek, akik az igen nehéz körülmények ellenére is, minőségileg jó munkát végeztek. Majd a többi között hangoztatta:

A Budapest vidéki Postaigazgatóság, és így Pest megye területén is, még sok fennivalónk van a múlt bűneiből reánk maradt elhanyagolt, korszerűtlen és nemegyszer életveszélyes postaépületek helyreállítása, korszerűsítése terén. E munkák meggyorsítása érdekében minden alkalmat megragadunk. Kiskunlacházán a posta sajátkezelésű épületben volt. A korszerűtlen hivatalban a dolgozók

összezsúfolva, rossz körülmények között látták el munkájukat. A felújítási munkálatokat a Postavezérigazgatóság és a Beruházási Bank messzemenő támogatásával tudtuk elvégezni. Ez évben még fokozottabb ütemben folytatjuk a beruházási, felújítási és korszerűsítési tevékenységünket. Célunk, hogy mielőbb valamennyi postaháló elhelyezése postal és munkásvédelmi szempontból is megfelelő legyen.

Mielőtt megadnám az engedélyt a hivatal megnyitására, — mondotta ezután Kovácsi Béla vezérigazgató — engedjék meg, hogy megköszönjem a Posta Épületkarbantartó Üzem dolgozóinak a téli nagy hidegben végzett eredményes munkáját. Jóleső érzés egy-egy új hivatal átadása, mert látjuk, hogy a postás dolgozók jobb munkakörülmények mellett dolgozhatnak.

Olyan szeretettel gondozák és óvják a hivatalt, mint amilyen szeretettel terveztek és építették a postás dolgozók. Kérem, hogy a köz-ség lakosságának a postai szolgáltatások területén fel-merülő igényeit ugyanolyan lelkiismeretes munkával vé-gezzék el, mint azt korábban

Mindezek után Listár László, hivatalvezető a dolgozók nevében, átvette a hivatal, majd Kövesi elvtárs megadta az engedélyt a hivatal megnyitására.

— dgy —

**A Postás
Művelődési Ház
a postások második otthona**

(Bp. VI., Benczúr u. 27.)

Vászonváska-ügy!

Lapunk márciusi számában „A hírlapterjesztők örömei, gondjai” című cikkünkben foglalkoztunk a hírlap készítőik vászontáska ügyével. Megírtuk, hogy a táskák beszerzése, előtünk is meretlen okból húzódik. A Budapesti Postaigazgatóság gazdasági hivatalában felkerestük Sándor Lajos és Balogh László szakértésüket.

A hivatalok 1964-re 13 tászkát igényeltek, de amely mértékben nőtt a terjesztési hírlapok száma, ugyanolyan arányban jelentkeztek újabb és újabb kívánságokkal. Píllanatnyilag a 134-es mennyiség 584-re emelkedett. Időközben a gazdasági hivatal — miután jól tudja, hogy a átálláshoz szükséges technikai eszközökre már az első negyedben szükség van — 250 darab vászontáskára vonatkozó megrendelést a Posta Anyahivatalának I.

II—III. negyedévi szállítási feladat. Meglepő, hogy a vászon- és bőrtáska ára havi szálnyira egyezik, holott a utóbbi összehasonlíthatatlanul tartósabb. (Érdeemes lenne utána nézni, hogy ezt a különös árazonosságot mi okozza. Már csak azért is

mert a vászontáskákat
gyorsabb elhasználódás mi-
sűrűbben kell cserélni, teh-
a beszerzésükre szánt össze-
is hamarabb elfogy.)

— Az 584 darabos igény — mondotta Sándor Lajos — a Postavezérgazgatóságtól póthíttel igénylünk, abból kielégítjük a vászortáska-szükségletet. El kérem azonban mondanom, hogy legkülönbözőbb postaszervő hosszabb idő óta kísérletek korszerű, modern hírlaszállító eszközökkel is. Kiszállító autókkal, háromkerékű motorokkal, kerékpárszerelhető hírlaptartókkal, keréken gördülő, tolató táskákkal stb. próbálkoznak, amelyek bármilykének felelő használása nagymértékben könnyítené a hírlapkézbeszők munkáját. (Vajon hasznosnak ígérkező kísérletek mikor válnak gyakorlattá? A szerk.)

— Természetesen jól tudjuk — fejezte be nyilatkozatát Sándor elvtárs — hogy szóban forgó kérdés mind szociális, mind gazdaságosági szempontból mennyire fontos. Törekvésünk, hogy rövid időn belül minden hálapkézbesítő megkapja könnyű vászontáskát.

Molnár György

Miért kaptak 37 000 forintot?

A Posta Központi Javítóüzem kiemelkedő termelési eredményei mellett, híres nagyszerű újító gárdájának munkájáról is. Az üzemen dolgozó szakemberek nagy alkotókedvvel segítik társait a tervfeladatok megoldásában. Sok új ötlettel javítják munkájukat. A szakma „ezermesterei” pedig találmányokkal és hasznos újításokkal töreksenek még gazdaságosabbá tenni a termelést.

Igen kedvező, hogy az üzem igazgatója, Somkúti Ferenc is tagja az alkotókörnek, így legfőbb támogatója az újítómunkának. Jelenleg is értékes kísérleteket folytat a távközlő jelzőberendezések módosításával kapcsolatosan. A kezdeti eredmények arra engednek következtetni, hogy az újításból hamarosan találmány lesz.

Ez adott lendületet és ösztönzést Mizser-Nagy András és Ménesi Alajos technikusoknak, valamint Stéli Imre üzemvezetőnek, hogy bátor kezdeményezéssel, kitűnő újításokat alkossanak.

Korábban mindhárman műszerészként dolgoztak az üzemen. A továbbtanulás útján szerezték meg a vezetéshez szükséges magasabb tudást. Az ő nevükhöz fűződik a kézikapcsolású távbeszélő központok 48 V-os számláló áramkörének átalakítása 24 V-os feszültségre. De legjelentősebb találmányuk, amely ez idáig csaknem 320 ezer forintot hozott az üzemenk: a kisalakú törpe jelfogók gömbölyű, zárt vasmaggal való elkészítése. A jelfogó kis mérete és rendkívül üzembiztos működése nagy elismerést keltett a szakértők körében. A jelfogó mágneses köralakú, teljesen zárt, működésében szóródás nem tapasztalható, éppen ezért igen érzékeny és gyors. Külön árnyékolásra nincs szükség, nem anyagigényes, és még olcsó is. Ennek ellenére az eddig ismert hazai, valamint Siemens-típusú jelfogók tel-

jesítményét messze felülmúlja.

Ezt a miniatűr jelfogót építették be a híres főnöktitkári távbeszélő készülékbe. Így a korszerű, műanyagházas berendezés kis mérete, de nagy teljesítménye révén közkezdvelt lett hazánkban. Ma már erőművek, közlekedési szervek, minisztériumok kérik az üzemet, hogy bocsássonak rendelkezésükre új típusú főnöktitkári berendezéseket. Jelenleg az üzemen ezer készülő gyártásra készült fel. Erdemes megjegyezni, hogy a készülékbe 5/20 voltanál bármilyen rendeltetésű érpár bekapcsolható. Eszerint alakul a kulcsok száma is, amelyekkel a kapcsolás történik. Ha szükséges, akkor — a különleges igényeknek megfelelően — bármilyen nagyságig növelhető a vonalak száma. A közkezdvelt készülék a fenti újítógárda országos jelentőségű találmánya.

Az együttes tagjai nem féltékenyek elért eredményeikre, sőt, gazdag szaktudásukat szívesen megosztják a fiatal szakemberekkel is. Ménesi szaktárs például Viktor Dániel fiatal mérnöknek segített a kétáramkörös jelfogó-sávok és összevont egységes típusú TG jelfogóállványok kialakításában. Az újítás csaknem 60 ezer forintot hozott az üzem konyhájára. Később aztán Stéli Imre is bekapcsolódott a munkába és most már hárman dolgoztak ki a diódák alkalmazását a hívásellenőrző áramkörben. Mizser-Nagy András Kaczor Máriával közösen látott munkához, amikor kidolgozták a kulcsos készülékekben a titkári vonalak tápláló jelfogóinak elhagyását. Hamarosan a fiatal mérnök maga is eredményesen kísérletezett az ugyan-csak kulcsos készülékben a CB-vonal lezárására használt 600 Ohmos fojtótekercs elhagyásával. Újítása bevált és 32 ezer forint hasznot jelentett. A fiatal mérnökök-

kel való együttes munka, mint ahogy a fenti példák is bizonyítják, eredményesnek mondható. Különben ide kívánczolok, hogy Mizser-Ménesi és Stéli újítók, valamint feltalálók, a kiváló újítónak járó kitüntetés ezüst fokozatának várományosai, mivel nagyjelentőségű alkotó munkájuk gazdasági eredménye meghaladja a másfél millió forintot.

A Posta Központi Javítóüzemen dolgozik Gazdag Sándor művezető, aki viszont a bronzéremnek lesz hamarosan boldog tulajdonosa. Szaktársunk a TRT típusú citomat biztosíték ba-

kelet alkatrészeinek korszerű fröccsöntéssel történő gyártására nyújtott be újítási javaslatot. A gyengeáramú alkatrészek elkészítését is módosította, hogy gyártásuk minél olcsóbb legyen. Alkatrészpótlási gondokat oldott meg akkor, amikor kidolgozta a CB-35-ös számtárcsa műanyagból való fröccsöntését. De sorolhatnánk azoknak az újítóknek a nevét, akiknek tavaly 37 ezer forintot fizettek ki. A Posta Központi Javítóüzem sem járt rosszul, mivel a bevezetett újítások 180 ezer forint megtakarítást eredményeztek.

F. J.

Ők már elnyerték a „Szocialista munka hivatala” címet. A Budapest-vidéki Postaigazgatósághoz tartozó Törtel postahivatal dolgozói az elmúlt évi eredmények alapján a munkaverseny magasabb osztályába léptek. K. Tóth László, a kézbesítő-brigád vezetője Kalló Gábor hivatalvezetőnek leszámol.

Elnökségi ülésünk

Szakszervezetünk elnökségének munkatervére szerint 1964. március hó 26-i elnökségi ülésén a postás dolgozókat érintő fontos kérdések kerültek napirendre.

Az elnökségi ülés első része közös volt a Postavezérigazgatóság szakkollégiumával és ezen a következő kérdéseket tárgyalták meg:

1. Az 1963. évi népgazdasági eredmények alapján az MT-SZOT Vörös Vándorászóló-kitüntetés és az élüzem cím odaítélése.

A javaslatot a Postavezérigazgatóság személyzeti és munkaügyi szakosztálya és központi vezetőségünk közgazdasági osztálya terjesztette a szakkollégiumi és elnökségi ülés elé.

Vita után a Postavezérigazgatóság szakkollégiuma és a Postások Szakszervezete elnöksége a postaszervek ki-tüntetésére vonatkozó előterjesztését változtatás nélkül jóváhagyta.

2. A dolgozók egészsége és testi épsége védelmével kapcsolatos kérdések szabályozása.

A javaslatot a Postavezérigazgatóság személyzeti és munkaügyi szakosztálya és a szakszervezet központi vezetősége közgazdasági osztálya terjesztette elő.

A szakkollégium és elnökség a javaslatot hosszabb vita után elfogadta és megállapította, hogy szükséges a munkásvédelmi szabályok megszegőivel szemben a szigorúbb felelősségrevonás. Megállapodtak abban, hogy a szakszervezet több segítséget ad főleg a nevelés, az agitáció és propaganda területén a balesetek megelőzésében. Az övörérendszabályokat rövid időn belül felülvizsgálják és a szükséges intézkedéseket megteszik.

E két napirendi pont után szakszervezetünk központi vezetőségének elnöksége folytatta ülését és még a következőket tárgyalta meg:

Jelentés a nődolgók helyzetéről a postán. Ezt a központi vezetőség szervezési és káderosztálya terjesztette elő.

Jelentős kérdés tárgyalására került sor a 2. napirendi pontban. A postaszolgálati kerékpárok tulajdonbada-dásával felmerült panaszok megoldására tett javaslatot a Postavezérigazgatóság postaszakosztálya.

Köztudomású, hogy a kerékpárok tulajdonbada-dását örömmel fogadták a postás dolgozók. A tulajdonbada-dással kapcsolatban azonban egyes helyeken panasz merült fel, e panaszokat vizsgálta meg a postaszakosztály. A szakszervezet indítványa alapján az átalány-összegek felemelésére tett javaslatot. Ez azt jelenti, hogy az 1953. évben kifizetett átalányhoz viszonyítva, a kifizetett összeg átlagosan 45 százalékkal emelkedik.

A további napirendi pontokban a „szakszervezeti munkaért” kitüntetésekre tett javaslatot szakszervezetünk központi vezetősége szervezési és káderosztálya. A főkönyvelőség az 1963. évi gazdálkodásáról számolt be.

A kitüntetésekre tett javaslatot az elnökség elfogadta. A gazdálkodásról szóló jelentéssel kapcsolatban az elnökség megállapította, hogy a szakszervezet gazdálkodása évről-évre javult. Elismerését fejezte ki a gazdasági munka végrehajtásáért és ellenőrzéséért mind a főkönyvelőségnek, mind a közép- és alapszervi gazdasági felelősöknek és szakszervezeti tisztségviselőknek.

BRÓDY IMRE:

A goromba asszony

— Na ez az a ház, amelyikről beszéltem!

Az öreg postás csak a fejével bökött a ház irányába, még ebben a mozdulatban is volt valami ellenséges, vagy csak a fiatal postásnak tűnt úgy, talán, mert visszaemlékezett az öreg füstölő szavaira. A fiatal postás nézte a házat. Ház. Nincsen rajta semmi különös, hacsak az nem, hogy kissé elhanyagoltnak látszik, vagyis az is, hiába, ahol nincsen férfikéz a közelben... A kerítésen is akad egy-egy lyuk, nem nagyobb ugyan, de kisebbek gyerek bebújhatott rajta, ha nagyon ingerelte az érett gyümölcs vágyott íze. Biztosan lopják a gyerekek, mosolyodott el a gondolatra, ő sem volt jobb még néhány év előtt, aztán észbe jött a kutya. A kutya, amiről az öreg beszélt, csaknem olyan gyűlölettel, mint gazdájáról, a goromba asszonyról. Mert csak így emlegette. A nevét ki nem mondta volna, mintha fogadalom kötné. Szerette volna látni őket. Az asszonyt is, a kutyát is.

★

— ... még szerencse, hogy az a goromba némbor ritkán kap levelet. Ki is írna az ilyeneknek?... Levélszekrényt meg nem akar kitenni, nem, az istennek sem, csak gyere be, bolond, óvd magad, ha tudod, attól a vicsgórgó fenevadtól! Mert harap a dög, harapl... A szomszéd asszaltól átszólt egy kövérképű, mosolygószerű postás. Incselkedett.

— Az asszony, vagy a kutya, te?

— Mind a kettő — morogta az öreg —, de ha már választani kellene, és alighanem a kutyaharapást választanám!

— Nono, — mondta a kövérképű.

Az öreg felhőrdült.

— Elhallgass!

A másik legyintett és elfordult.

A fiú mindebből nem értett semmit, csak annyit, hogy jobb az öregnek nem sokat kérdezni arról a házról, asszonyról, kutyáról. Nem szíveli. A többiről szeretettel beszélt, megértéssel, emberséggel. És csodálatosan sokat tudott rólok! Ismerte az életüket, gondjaikat, szokásait, bajaikat, örömeiket. Akár, ha családtag volna. Honnan? No, persze, három évtized nagy idő, de mégis... És arról az egyről éltén haraggal beszél. Magyarázta, hogy a goromba asszony, meg az a kutya is, ha egyszer az öreg, ez a csupa jóindulat öreg így beszél rólok. Talán a kutya miatt haragszik annyira, bizonyára megharapta. Elmosolyodott.

— Azt mondják, külföldön feltalálták valami folya-

dékot, azzal kenik meg a postásokat, aztán az távortartja a kutyákat. Az öreg úgy nézett rá, mint bolondra szoktak.

— A goromba kutyákat, — magyarázta a fiú, azt hitte, az öreg nem értette meg. — A szaga riasztja el őket. A folyadék szaga.

— Olyat találjanak ki, amitől a goromba asszony meg-szelidül, — mondta az öreg, de többet nem szólt, mintha ezt is megbánta volna.

★

Most itt állt a ház előtt. Már harmadik hete egyedül végzi a munkát, jól érzi magát, élvezi, hogy a postás „bácsi” mindenütt milyen szeretettel fogadják, — igaz volt az öregnek! Csak még itt nem járt. A mai napig nem érkezett levél a goromba asszony címére. Eszébe jutott az öreg beszéde, ettől kissé nyugtalan volt. Eh!... A bejáratnál ódi csengő logott, hirtelen elhatározással megrántotta. A nyelvecske sebesen csapódott a tömött fémhez, hangja éles volt és kellemetlen. Összezezzent. A ház felől szinte ugyanabban a pillanatban hangzott fel: nyitva van! — és a vad kutyaugatás.

De jól összetanultak!

Benyitott a kapun. Ugyanakkor csikordult bent a ház ajtaja is. Az asszony kipillantott, a kutya kirohant. A fiú az asszonyt nem látta, ideje sem lett volna meg-nézni, hanem a kutyát, azt igen! Hatalmas állat volt, ijesztő pózával. Vad és elszánt. Habozás nélkül tört előre. A fiú megállt. Nem a félelem állította meg, a tapasztalat. Halkan, barátságosan szölongatni kezdte az állatot. A kutya meglepődött és lassított, majd megállt. A fiú egyre beszélt hozzá. Csendes, szinte duruzsoló hangon. A kutya lassan megindult, de már nem a gyűlölet, nem a támadás vágya izmolt szemében, csak a kíváncsi-ság. Ott állt, már közvetlenül a fiú előtt, egyetlen hirtelen, gyors mozdulattal elérhette volna a fiú lábát, de a fiú még mindig nem mozdult, csak beszélt, halkan, indulat nélkül, — és hízélgés nélkül.

A kutya szaglászni kezdett.

A fiú előrenyújtotta csupasz kezét. Lassú, megfontolt mozdulattal. A kutya előbb hátrahúzta fejét, és várta, de, hogy a fiú most sem mozdult, előrenyújtotta pófáját. A kéz nem mozdult, és a kutya ismerkedni kezdett, fél-szemmel a fiúra sandítva. Az eredmény alighanem ki-elégíthette, mert hirtelen mozdulattal odanyúlta pófáját a meleg emberi tenyérhez.

— Hát te ilyen vagy? — dünnyögte a fiú.

A kutya, mintegy válaszul, megnyalta a kezét.

A fiú csendesen felnevetett. Keze lassú mozdulattal indult a kutya feje felé. Előbb csak alig érintette, aztán hirtelen egész tenyerét barátságosan a hatalmas koponyára illesztette. A kutya farka élénk zászolójelekkel reagált, pófáját erőteljesen belenyomta a fiú ölbebe. — Gyere nő, te fenevad! Beviszlek asszonyodnak a postát. Nyugodt léptekkel indult a ház felé, a kutyára rá sem nézett. Az meg hol egyik, hol a másik oldalán tünt fel, néha a keze felé kapott, hogy hozzáérjen a pófájá-val. A fiú ilyenkor gyengéden a fejére paskolt.

Csak most vette észre, hogy az asszony az ajtóban áll.

— Levelet hoztam, asszonyom.

Zavartan mondta, mintha valami gyerekes csínyen kaptak volna. Zavara mégcsak fokozódott, amikor az asszonyra nézett, az asszony ugyanis — mosolygott. Tiszta és őszinte mosollyal.

— Hát az a vén lóköd?

A fiú zavartan motyogta, miközben baljával remény-telenül igyekezett távortartani az állat irdatlan fejét.

— Nyugdíjba ment az öreg...

— Tán csak nem beteg?...

Az asszony hangja mintha riadt lett volna. A fiú gyorsan megnyugtatta: nem, nem, dehogy!...

Még aznap este meglátogatta az öreg. Egyedül ült, fémkeretes szemüveg az orrán, olvasott Félretette a könyvet, bort hozott. A fiú szabadkozott, az öreg mintha meg se hallotta volna. Betöltötte a bort, és hallgatott. Egy ideig csak ittak. Az öreg lassú, nyugodt kortyokkal, a fiú kapkodva, gyors nyelésekkel.

Végeztek vele. Az öreg nem töltött újra, csak ránézett a fiúra, de nem szólt semmit.

A fiú beszélni kezdett. Vonakodva, kapkodva, zavartan. Az öreg nem nézett rá, még a tekintetével se tá-mogatta, szinte mozdulatlan ült, és a fiú mégis érezte, hogy az öreg minden szavára gondosan ügyel, minden szó nagyon fontos neki.

— ... aztán azt mondta: „hát az a vén... lóköd most már elkerül engem? Ha nem jön hamarosan, hát, akkor lássam, amikor a hátam közepét!... Vén gazember!...” Az öreg most felemelte a fejét, és amikor megszólalt olyan furcsán nézett a fiúra.

— No, ugye, hogy megmondtam: goromba asszony az, jobb az ilyen elkerülni. Megmondhatod neki, fiam, hogy... Különben, nem mondj semmit, majd megmondom magam.

Többet nem nézett a fiúra, csak úgy maga elé dünnyögte, morogta, valami különös, zavarosan lágy hang-súllyal.

— Goromba, asszony... goromba!

Akadályverseny – gyenge erőnlét...

Tapasztalataink a Központi Kábelüzemről

— Sajnos nem dolgoztunk úgy, ahogy szeretnénk. A különböző munkákat sokszor nem az ésszerűség és a gazdaságosság figyelembe vételével szervezzük, hanem hogy melyikhez biztosították az elemi feltételeket...

A Posta Központi Kábelüzemének vezetői magyarázzák így az elmúlt évi „bizonyítványukat”: az üzem 88 százalékos tervteljesítésének okát. Koczina Gyula igazgató, Dedek Lajos főmérnök, Ludvig László, a terv- és a munkaügyi osztály vezetője, Viskus István, az építési üzem vezetője és Csentericz Imre, a szakszervezeti bizottság titkára, számos példával bizonyítják megállapításuk igazát. Az akadályok közül a kábel-ellátással, a tervdokumentációval, a területfoglalással kapcsolatos nehézségeket, valamint a létszámihiányt emelik ki.

Gép helyett kézi erővel

Elmondják, hogy 1963-ban kevesebb kábelt kaptak a szükségesnél. A tervmáradságból több mint 10 millió forint miatt kóvetkezett be. A kábeleket sem szállították kellő ütemben, ami ugyancsak sok zavart és kapkodást okozott. Ezt példázza az alábbi táblázat:

I. negyed	9 022 ér.-km.
II. "	34 486 "
III. "	12 315 "
IV. "	45 851 "
	101 674 ér.-km.

A kábelellátás szinte ötlet-szerű hullámlása lehetetlen-szerű tette a tervszerű munkát — mondja Koczina Gyula igazgató. — A tennivalókat a kábelek érkezéséhez kellett igazítaniuk...

Eredetileg úgy volt, hogy a XXII. kerületi csoportos kábelépítéssel együtt fektették a postai kábeleket is. Az utóbbihoz azonban nem kaptak kábelt, így a feladatát törölték a kivitelezendő munkák jegyzékéből. Igen ám, de november hónapban mégiscsak sikerült valahogy a postai kábelt biztosítani, ezzel a munka elvégzése ismét kötelezővé vált. Emiatt átszervezték a hajtottak végre, ráadásul, az egyébként nagy részben géppel is végezhető földmunkát — a december elején beállott fagy miatt — kézi erővel végezték, sőt az év végén a mélyen befagyott földet léglámpával vágták fel...

A tervdokumentációkat sem kapjuk meg mindig időben —, folytatja a gondolatot Ludvig László, a terv- és munkaügyi osztály vezetője — ez a késedelem évek óta gátolja a tervszerű munkát. A tervdokumentációk késelmét részben pótolják az úgynevezett előrendelések. A

vállalat ebből kap némi tájékoztatást, felkészülni azonban csak a konkrét megrendelés birtokában lehet. A Kábelüzem az előrendelések, majd később a megrendelések adatai alapján beütemezte, hogy milyen sorrendben dolgozik. A létszám- és kábelhiány következtében azonban a követelt betartani. Megalapították azt is, hogy mely munkákhoz használhatják a nagyteljesítményű földgépeket. A terv és a kábelkésedelmé jórészt ezt az elképzelést is felborította.

Kapkodás és a dolgozók hangulata

— Az elemi feltételek hiánya folytonos átcsoportosítást kívánt, viszont a dolgozók költöztetése, részükre a szállás és az ellátás biztosítása sok időbe kerül —, kapcsolódik a beszélgetésbe Csentericz Imre szb.-titkár. — Végeredményben a késedelmes tervezéssel és megrendeléssel, valamint a kábelhiánnyal együttjáró minden hátrány üzemünket sújtja. A tervszerű munkát felborító akadályok ellensúlyozását folytatott, sokszor reménytelennek látszó küzdelem rontja a dolgozók hangulatát, elveszi munkakedvüket...

Pedig a dolgozók hangulatának, munkakedvének alakulása nem mellékes dolog. Különösen napjainkban nem, amikor szinte a népgazdaság minden területén munkaerőhiánnyal küzdünk. Az emberek ma már megválogatják munkahelyüket, s nem szívesen dolgoznak ott, ahol kapkodásra kényszerítik őket. A Posta Központi Kábelüzem különösen is sok szempontból hátrányosabb helyzetből indul a munkásfeltételeknél, mint a legtöbb hasonló jellegű építőipari vállalat. Így a jóval gyengébb színvonalú munkásszál-lás taszító hatását csakis a folyamatos munkabiztosítással, az elfogadható kereseti lehetőségek megteremtésével, az emberek ügyes-bajos dolgának lelkiismeretes intézésével lehet úgy-ahogy ellensúlyozni.

No, de hagyjuk a „múltat”, vizsgáljuk inkább, mennyiben szívtelték meg az elmúlt év tanulságait, hogyan készítették elő az 1964-es feladatokat.

Mit követelne az ésszerűség

— Az I. negyedévet ismét elmaradással zártuk. 2,7 millió forint értékű munkával maradtunk adósak a tervezett 22 millió forintból, válasszol kérdéseinkre Koczina

Gyula igazgató. — Helyeztünk mégis jóval kedvezőbb a tavalyinál, amikor a 26,6 millió forintos tervet csak 9,8 millióra teljesítettük.

— Hát igen, a siker valóban relatív fogalom. Ha figyelembe vesszük, hogy az idei tél semmivel sem volt enyhébb a tavalyinál, az üzem felkészülését — az elmaradás ellenére — kétség-telenül jobbnak minősíthetjük. De vajon ez a kisebb mértékű lemaradás elkerülhetetlen volt-e?

Legtöbben úgy vélik, hogy a tervet még az említett körülmények között is lehetett volna teljesíteni.

Az ésszerűség azt követelné, hogy télidőben a városokon belül, viszonylag kevés földmunkát igénylő feladatokat csinálják, a távkábel-fektetéseket hagyják a jobb időre. Ezzel szemben az idén is előfordult, hogy a tavalyról áthúzódo sürgősnek tartott budafoki távvezeték árkat kézi munkával, léglámpával ásták ki az emberek. Januárban volt olyan nap, hogy egy-egy munkás a szokásos napi 10 méter helyett, mindössze 1,5 méter hosszúságú árkot tudott csak — a szó valódi értelmében — kivágni. A városban belüli munkák elvégzését viszont — mint mondják — jelentős mértékben akadályozták a különböző merev tanácsi intézkedések.

— Ki vagyunk szolgáltatva a különböző beruházók-nak, tanácsoknak, a Kábel-gyárnak — kesereg Viskus István, az építési üzem vezetője.

— Milyenek a második negyedévi kilátások?

— A Postavezérigazgatóság és a 10. szakosztály vezető-ségétől segítséget kapunk. A munkákat egyeztetjük a kábel-ellátással — mondja Koczina Gyula. Remélhető, hogy ezek után kevesebb lesz a zavar. 40–50 emberre azonban feltétlenül szükségünk van...

A létszámkeret feltöltésére előreláthatóan az idén sem lesz mód. Hogyan próbálják ezt ellensúlyozni?

Milliók értékű gépek — javítás alatt

— A II. negyedévre készített gépesítési terv szerint szeretnénk a 41 500 munkaszerelvényből 21 650 normórának megfelelő gépi munka szerepel. Honnan ez az eltérés?

A kérdésekre Dedek Lajos főmérnök válaszol. A nemrégiben készült helyzetjelentésből idéz adatokat. Ezerint a vállalat birtokában levő 5 nagyteljesítményű földmunkagépből április 6-án mindössze egy volt üzemképes.

— Miért nem javították meg a gépeket a téli időszakban, amikor úgysem tudtak vele dolgozni?

— A Posta Központi Jár-műtelep szolgál ki bennünket...

Ezek után sorra vesszük a gépeket. A polytrac I. gépet január 1-én adták át a Jár-műtelepnek, február 28-án kapták vissza. Néhány nappal ezelőtt azonban ismét elromlott, visszavitték.

A polytrac II. egész télen üzemképes állapotban volt. A gépkészítő tanfolyam hallgatói rajta tanultak. Óvatos-ságból január 11-én mégis megrendelték a Jár-műtelep-től felülvizsgálatát. A gépet március 10-én szállították el — üzemképes állapotban — a Jár-műtelepre. Találtak rajta rendellenességet. A megrendelésre március 25-én válaszoltak, hogy a gép javításával július 30-ra készen lesznek...

A másik két géppel hasonló a huzavona. Tarthatatlan ez az állapot. Nem filléres dolgokról van szó. Egy-egy polytrac földmunkagépért például több mint egymillió forint értékű nyugati devizát fizettünk.

Nehézségek csak „házon kívül”?

Sok mindenről esett még szó a Posta Központi Kábelüzem vezetőivel folytatott eszmecsere során. A tényekből úgy tűnik, hogy munkájukat számos, tőlük független körülmény akadályozza. Jogosnak látszik kérésük, hogy a Postavezérigazgatóság még a jelenleginél is jobban segítse őket, az akadályok elhárításában. Pannaszokadásuknak azonban van szépséghibája is. Egy-szerűen nem hisszük, hogy a munkát akadályozó nehézségek mindegyikét házon kívül kellene keresni. Nem azt kifogásoljuk, hogy beszélgetésünk alkalmával nagyon kevés önkritikus megjegyzés hangzott el. Tartózkodásukat akár úgy is felfoghatjuk, hogy a sajátjának senki sem beszél szívesen saját hibáiról. Önmagukkal szemben azonban okvetlenül őszinteb-bek lehetnének. Elolvastuk a Központi Kábelüzem 1963. évi tevékenységét behatóan értékelő mérlegbeszámolót, melyet belső használatra készítették. Sajnos, abban is csak szórványosan találtunk olyan utalásokat, melyek az üzem egyes részlegeinek, osztályainak, esetleg vezetői-nek mulasztásait említették volna. Az önbírálat hiánya nem jó dolog.

M. K.

Életmentő bukósisak

Ejjel-nappal, esőben-sárban, csúszós utakon szágul-danak országsszerte motoros táviratkészbesítőink. Veszélyes ez a feladat, s a könnyelműség áldozatait követel, tragédiákat okoz. Balázs Sándor, Bak Elemér, Gál Sándor, a közelmúltban vesztette életét. Koponyaalapi töréssel haltak meg. Ezek az esetek arra késztették a Budapesti Postaigazgatóságot is, hogy ellássák bukósisakkal motoros postásainkat. Igaz ugyan, hogy a KRESZ nem teszi kötelezővé a sisak használatát a városban, mert a megengedett sebesség 50 kilométer, s a KRESZ szerint bukósisakot lakott területen kívül csak akkor kell a motorosoknak használniuk, ha 60 kilométeres sebességen felül haladnak. Kényelmetlenségre, melegre, vagy hidegre hivatkozva a sisakok valamelyik fogason porosodnak. Minden meggyőző érvnél többet mondanak a tények.

A Budapest 4. sz. postahivatal létszámába tartozó Szőke Lászlót és Kövér Istvánt, valamint a Budapest 114. sz. postahivatal motoros kézbesítőit, Rihó Tibort, Szommer Istvánt, Bukta Frigyeszt bukásos baleset érte. Csak kisebb zúzódásokat szenvedtek. De a bukósisak-juk — amelyet viseltek — behorpadt. Ha nincs rajtuk, a posta halálos áldozatainak névsorát növelik. Mindehhez különösebb kommentár, talán nem is szükséges.

M. E.

Jubiláló veteránok

Április 2-án a budapesti bizottság vendégül látta a fővárosban élő és szakszervezetünkhöz tartozó veteránokat.

A megjelenteket Mészáros Józsefné osztályvezető az elnökség tagja köszöntötte, majd dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár szavaiban felidézte az elnyomatás éveiben a veteránok helytállását és a jelenlegi körülmények közti feladatait.

Ezt követően a több mint 40 éves szakszervezeti tagsággal rendelkező 26 veterán dr. Zsuffa Szabolcs-tól átvette az elnökség ajándékait. A megjelentek külön üdvözlőték Berena Annát, akit a munkásmozgalomban kifejtett több évtizedes munkássága elismeréseként e hó első napján tüntettek ki a Munkaérdemrend ezüst fokozatával.

Az ünnepséget követően veteránjaink visszaemlékeztek a múlt harcok emlékeire, a dolgozók érdekében kifejtett önzetlen munkájukra.

A szeretetteljes légkörben történt megemlékezés után veteránjaink érezhették, hogy harcos munkájuk folytatónak segítségére mindig számíthatnak.

—d—

Jó módszer a tájékoztatás ellen

A szakszervezeti politikai iskolák vezetőivel tanácskoztunk. Szinte egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy az iskolák hallgatói megkedvelték, s ezért szívesen vesznek részt a foglalkozásokon. Ezt bizonyítja, hogy a szolgálati időkből adódó nehézségek ellenére a foglalkozásokon a résztvevők 75–80 százaléka rendszeresen megjelenik. Sőt, olyan politikai iskola is akad, ahol a beiratkozottakon felül más érdeklődő dolgozók is elmennek a foglalkozásokra.

A politikai iskolák népszerűségének egyszerű a magyarázata. A résztvevők olyan eseményekről kapnak tájékoztatást és választ azokra a kérdésekre, amelyek érdeklik és foglalkoztatják őket. S mindez kötetlen, egyszerű beszélgetés formájában történik.

A politikai iskolákon az idén több fontos, aktuális társadalmi, politikai és gazdasági kérdést beszéltek meg. Például: a Szovjetunió leszerelési kezdeményezése, a Kínai Kommunista Párt álláspontja, a KGST szerepe és jelentősége, Kennedy meggyilkolása, De Gaulle politikája, mezőgazdaságunk helyzete, az életszínvonal alakulása, a postai bérrendezés, a szakszervezet, elsősorban a helyi alapszervezet munkája stb. Társadalmi életünk egy-egy jelenségéről is sok szó esett a beszélgetések során. Például a fiatalos magatartása, a nők helyzete társadalmunkban és a postán, a lakáskérdés, a gazdasági felelőtlenség, a korrupció és a borra való rendszer és még sorolhatnánk tovább. Ezeknek a kérdéseknek a megbeszélése bizony sokszor elnyomta a téma-tervben szereplő anyagok alapos megtagyvalását, de hasznosnak bizonyult, mert alkalmas volt arra, hogy a hallgatók az összefüggések feltárásával, a közös érdekek jelentőségét megismerjék. Így ismerkedtek meg például a szakszervezet szerepével és jelentőségével is. Nagyon sokan itt hallottak először a szakszervezeti bizottságok feladatairól, hatásköréről.

A közvetlen légkörnek tudható be, hogy a legtöbbször szerény, csendes dolgozók, akik más alkalommal nyilvánosság előtt nem szeretnek szólni, itt elmondják, sokszor figyelemre méltó véleményüket, tapasztalataikat és maguk is vitatkoznak.

Kedves színtől az, hogy a Miskolc 10. sz. hivatalban a női hallgatók kávét főznek, megterítének, ezzel még barátságosabb légkört teremtenek. A debreceni, a sellyei és még több politikai iskola hallgatói közösen járnak kirándulásra, színházba és múzeumba. Az előadók megbeszélésén igen sokan támogatják Kovács szaktársnak, a berettyóújfalui politikai iskola vezetőjének javaslatát, hogy az iskolát a II. évfolyam után se hagyják abba, folytasák tovább azokkal a hallgatókkal, akik ezt igénylik és más tanulási formában nem vesznek részt.

A postán működő, összesen 225 politikai iskola között akad néhány rossz példa is. Ez a körülmény azonban nem vonhatja kétségbe azt, hogy a politikai iskolák jók, s a hozzájuk fűzött reményeket bevéltették. Lehetővé tették, hogy a dolgozók is elmondhassák véleményüket, választ kaphassanak kérdéseikre, és megismerkedjenek a marxizmus-leninizmus alapelveivel. Ez a lehetőség azok előtt is megnyílt, akik eddig — szolgálati beosztásuk (távíró-munkások) vagy családi körülményeik miatt (család-anyák) — ehhez nem tudtak hozzájutni.

A politikai iskolák vezetőinek fontos és nehéz a feladatuk. A foglalkozásokon váratlanul a legkülönbözőbb társadalmi, politikai, gazdasági és postai vonatkozó kérdésekkel találhatják szembe magukat. Széles körű tájékozottság kell tehát hozzá. A beszélgetés kialakítása és annak irányítása nem könnyű feladat. Pedagógiai érzékkel is kell rendelkezniük. Az előadók többsége rendelkezik ilyen tudással, képességgel. Kedvük is van hozzá, keresik, kutatják a legjobb módszereket és örömmel számolnak be elért eredményeikről.

A politikai iskolákon elért eredmények arra kell, hogy késztessenek bennünket, szakszervezeti aktivistákat, hogy ezt a jól bevált oktatási formát azokban a hivatalokban, üzemekben is bevezessék, ahol eddig még hiányzik, de a dolgozók szívesen vállalnák a havonkénti foglalkozásokon való megjelenést.

Kuklis István

Kifizették az év végi jutalmakat

Nehéz év volt az 1963-as év. A mostoha időjárás, az év közben fellelépő anyagihiány és a még fennálló üzem-munkaszervezési hiányosságok mind-mind hozzájárultak, hogy a posta ne tudja elérni a tervezett eredményt.

A tervhez viszonyított eredményromlás ellenére felsőbb szerveink mérlegelték a postás dolgozók jó munkáját, és azokat a tényezőket, amelyek a dolgozók, vagy az egyes postaszervek akaratán és hibáján kívül állottak elő, figyelembe vették.

A fentiek figyelembevételével a posta átlagos kifizethető év végi jutalma 9,2 napi munkabérnek megfelelő összeg.

Az igazgatóságok és üzemek (hivatalok) által elért eredmények alapján az alábbi sorrend alakult ki:

Soproni Postaigazgatóság 10,4; Miskolci Postaigazgatóság 10,3; Közp. Jár-műtelep 10; Budapesti Postaigazgatóság 9,7; Közp. Javitóüzem 9,7; Budapesti Távb. Igazgatóság; Helyközi Távb. Igazgatóság; PEKÜ 9,5; Közp. Táviróhivatal; Rádió és Tv. Műsz. Igazgatóság 9,3; KHI; Csekklesz. Hivatal, Értékcikkhivatal; Szociális Hivatal; POTI; Közp. Anyaghivatal, PESH; Gafu, Műszer-üzem; Jogi Hivatal 9,2; Közp. Műsz. Hivatal 9,1; Szege-di Postaigazgatóság 8,7; Budapest vidéki Postaigazgatóság; Pécsi Postaigazgatóság 8,5; Debreceni Postaigazgatóság 8,4; és a Közp. Kábelüzem 8,2 nap.

Az év végi jutalmat április 4-ig minden postaszervó kifizette.

S. I.

A Központi Táviróhivatal KISZ-fiatalja. A tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulóján, március 21-én, megkoszorúzták a postás hősök emléktábláját

„Közösen a szakszervezeti bizottsággal...”

Egyik legnagyobb munkáskerületünk, a XX. kerület, Pesterzsébet 1. sz. postahivatalába toppantunk a minap, amikor is a legnagyobb hűsvéti csúcsforgalom munkalázában találtuk a hivatal dolgozóit, kézbesítőit. Ilyenkor bizony nem szívesen állnak szóba az érdeklődő újságíróval az emberek. Értethető. Nem azért jöttek be a hajnali szemerkelő esőben, hogy velem töltsék idejüket.

A munkafegyelemért

Türelmesen várok, míg a postászások tartalma annak rendje-módja szerint osztályozásra kerül.

— Nos, hát beszéljünk. Egy óra hossza elég lesz? — kérdi Somhegyi József, az itteni szakszervezeti bizottság titkára. Tőle halljuk, hogy jelenleg a hírlapjártatok átszervezésén dolgoznak. Komoly gondot jelentett számukra, még nem is olyan régen, például a hírlapárusok egy részének fegyelmezetlensége. Rendszeresen késték.

Összehívtuk tanácskozássra a hírlapárusokat, s ők maguk teremtettek rendet portájukon. Ma már ilyen késés csak a legkritikább esetben fordul elő. Hasonló problémát jelentett a táviratkézés is. E területen minőségi cserét hajtottak végre, s egy notórius fegyelemsértőt elbocsátottunk.

— Nem történhet hivatalunkban olyan intézkedés, hogy ne beszéljünk meg a szakszervezeti bizottsággal. Csakis így oldhatók meg a ránk váró feladatok — mondja a közben megérkező Lukács Ferenc hivatalvezető. E megállapítással az szb-titkár is egyetért.

A beszélgetés során kibontakozik előttünk a posta bonyolult munkája. Ott a kerület kézbesítési körzetekre felosztott térképe a falon. Most dolgoznak azon, hogy 400-as lakásátlagra osztják fel a körzeteket. Bizonyára sikerül.

Táska-ügy

— Olvastuk, hogy szakszervezetünk legutóbbi központi vezetőségi ülésén a házasszonyok kézbesítésére való bevonására is szó esett. Dolgozóink már kutatják azokat az asszonyokat, akik hajlandók lennének a feladat végrehajtására — jegyzi meg a hivatalvezető. Majd szól a problémákról. — Sokat panaszkodnak postásaink a központi járműtelepre, mert 5 motorkerékpárunk javítása, enyhén szólva, fe-

lületes. Sokat bosszankodnak például a motor világítása miatt. Mi is egyetértünk a kézbesítők sürögő kicserélésével, hiszen a vászontáskák alkalmazása tehermentesítést jelentene. Azt javasolom, hogy zseb is legyen rajta, az előfizetési kártyák számára, mert a jelenlegi táskákban, amelyekből próbaként adtak ki nekünk is 2 darabot, nincs ilyen zseb.

Vajon e hivatal gyakorlatában érvényesülő kollektív szellem tükröződik-e a szakszervezeti bizalmiak munkájában?

Beszéljenek helyettünk ők.

Rögtönzött bizalmi tanfolyam

— A legutóbbi bérrendezésnél mind az szb-titkár, mind a hivatalvezető, megkérdezte tőlem, hogy csoportom tagjai hogyan dolgoznak, mert ezt is figyelembe veszik a rendezésnél. Aztán meg itt van a munkafegyelem, ma már nincs kétség. Persze ehhez hozzájárult az is, hogy a későn jövőeknek kórusban köszöntünk „jó napot”. Már hónapok óta csak „jó reggelt” hangzik el. A napokban fordult hozzám Nikolicza György, hevízi üdülőbeutalót kért. En azonnal Somhegyi elvtársához fordultam. Hogy miért nem

tárgyaltam meg a csoportommal? — Nem tudtam, hogy ez is szükséges... — halljuk Tóth Áron szakszervezeti bizalmiától, akit 14-en választottak meg évekként azelőtt.

— Hozzám most fordult üdülőbeutalóért Czakó Gábor, a Balatonra szeretne menni a nyáron. Még nem szóltam az szb-titkárnak. Most már tudom — veszi át a beszélgetés fonálát Szántó István bizalmi — hogy a bizalmi csoporttal ezt is és mást is meg kell tanácskozni. Ha majd a kollektíva javasolja, akkor fordulok a szakszervezeti bizottsághoz.

Megérdemlik a dicséretet. A legutóbbi bizalmi csoport-értekezleten határozták el: segítik a postai értékcikk eladási terv teljesítését. Erőmes volt, hiszen többek között 24 000 forint értékű képeslapot adtak el a hűsvéti ünnepek előtt.

— Csepeli kollégáink kis-sé szemünkre vetették, hogy mi, kézbesítők, képeslap árusítással milyen nagymértékben foglalkozunk. Nem volt ez utasítás. Önkéntes vállalkozás — mondják egybehangzóan a bizalmiak. S ehhez még hozzáteszük adalék-ként. Nem volt nehéz a feladat, mert Pesterzsébet 1. sz. posta dolgozói száz százalékosan szervezték.

Bérczes György

Jajszó Perkupán — meghallják-e Pesten?...

Hivatalos minőségben Perkupa postahivatalát kellett felkeresnem.

Az a sok szép és kellemes látvány, amiben oda felé utazva részem volt, elröppent belőlem egyszerre, amikor a perkupai postahivatal udvarába léptem.

Nem rendetlen ez: nem is csúnya, csak olyan mint aminek nincs gazdája. Pedig kettő is van. A hivatal ugyanis bérlemény, s így a posta nem költöztetheti, a tulajdonos viszont nem hajlandó, és szerződést sem akar kötni a postával. Pedig nincs szük-sége sem a házra, sem a lakásra, mert a hivatali részt kivéve, az épület üresen áll. Hogy miért nem akar szerződést kötni a tulajdonos, nem tudom. Talán dacból.

Belülről még szomorúbb képet mutat ez a postahivatal: kopott falak, alig fűt-

hető, hatalmas, füstszagú szoba, s a közönség a nyitott folyosóról intézi postai-ügyeit. Télen nem kellemes itt, különösen, ha valami miatt várakozni kell.

A Miskolci Postaigazgató-ság vajon mit tett eddig érdekükben?

Kísérletezett mindennel, tárgyalt a tulajdonossal — eredmény nélkül. A hivatalvezető tanácsa szerint mindent megtettek. Jogállam vagyunk, a törvényt a törvény, s a magántulajdönt a törvény véd-i. Így várni kell. Míg az idő megoldja a dolgokat. Mit tesz a hivatalvezető? Kér-könyörög! Engem is szinte kétségbeesetten kért: szőljak az érdekében. Nem válaszol-tam, nem is ígértem, hol is szólhatnék, kinek is szólhat-nék?

Azaz mégis! Most szóltam! Hát-ha meghallják vala-hol...? G. Gy.

HÍREK

Debrecen 2. sz. postahiva-talban a Szakma ifjú meste-re címet a sikeresen le-tett vizsgák alapján kap-ták meg az ifjúmunkások. Hármán arany-, ketten ezüst-, négyen bronzérmet vettek át, s egy pedig ok-levelet szerzett. A fiatal szakmunkások versenykés-ségét az is növelte, hogy javultak munkakörülmé-nyeik és januárban ren-dezték fizetésüket. Ered-ményes volt az a törek-vésük is, hogy selejtmen-tesen dolgozzanak.

★

Szegeden és Makón a megyebizottság kezdeménye-zésére, iker családi ház építésére fogtak a közel-múltban. Hamarosan 26 Csongrád megyei postás család költözik új ottho-nába. Szegeden 15, Ma-kón 3 ilyen ikerház épül, továbbá 8-an emeletráépítéssel jutnak új lakáshoz.

★

Újabb ezer bérházi levél-szekrényt helyez el a posta Salgótarjánban az acéláru-gyári lakóköznyelvben.

★

Modern postahivatalt adott át a csepeli Csillag-telepen a Budapesti Postaigazgató-ság.

★

A központi javítóüzemben bensőségesen ünnepelték április 4-ét. Ekkor fizették ki a 9,7 napibérnek meg-felelő év végi jutalmat, s adták át a „Szakma ifjú mestere” egy ezüst- és hat bronzjelvényt, illetve három oklevelet a legjobb fiatal munkásoknak. A munkaverseny elenjárói kö-zött pedig 30 kitüntetést — pénzjutalommal együtt — osztottak ki.

★

Szolnok 1. sz. postahiva-talt csaknem kétfélmillió fo-rintos költséggel felújítják. A felvételi terem két mun-kahellyel bővül. A táviráda-helyiséget hangszigetelő fal-burkolattal látják el. Nö-velik a dolgozók szociális és munkásvédelmi ellátott-ságát is.

★

Tizenhatsz korszerű pos-taépület készül modern la-kásokkal és helyiségekkel ez évben a Szegedi Posta-igazgatóság területén. Bács-Kiskun megyében 9, Csongrád megyében 5, Békés me-gyében 4 új postaépületet létesítenek.

★

A postás vörös ezred baj-társi köre élő, volt vörös-katonái és hozzátartozói május hó 2-án 10 órakor tartják baráti találkozóju-kat a Benczúr utcai Postás Művelődési Házban a Liszt Ferenc teremben.

★

A szovjet Postai Közleke-dési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete Központi Bi-zottságának elnöksége táviratban köszöntötte felszaba-dulásunk 19. évfordulója al-kalmából a magyar szerve-zett postásokat és szakszer-vezetünk központi vezetősé-gét, elnökségét.

A postások találkozóhelye
**A POSTÁS
MŰVELŐDÉSI HÁZ**
(Bp. VI., Benczúr utca 27.)

Példamutatók és követőik...

Hogyan lesz egy munka-brigádból szocialista kollektíva? Nem könnyű a kérdésre válaszolni, de még en-nél is nehezebb a címet megszerezni. Nálunk 1961-ben négy kollektíva hatá-rozta el a megtisztelő cím elérését, később újabb két brigád követte a példát. A tavalyi tapasztalatok ke-csegtetőek, annál is inkább, mert a postai feladatok vég-rehajtása a várakozáson fe-lüli volt. Az egyik kézbesi-tő brigádunk például vállalt, hogy 8000 forintnyi ér-tékcikket ad el; 10 591 fo-rintra teljesítették ezt a vállalat. Képeslapból a 7000 forintosra tervezett árusítást 10 000 forintra teljesítették.

Kilenc Népszabadság előfi-zető gyűjtését ajánlották, negyvenet szereztek. 7000 fo-rint értékű lottószelvényt el-adására adták szavukat, s az eredmény: 96 188 forint. A 600 000 forintos takaré-kbetét-gyűjtési tervüket 756 ezer 896 forintra teljesítet-ték. A hírlapdíjak beszede-sében 85 százalékos vállál-sukkal szemben 88 százalé-kot értek el. A rádiódíj-be-szedési tervüket 98,8 száza-lékra teljesítették. Húsz rá-dió orvhallgatót leplezték le.

Érdemes megjegyezni, hogy az ifjúság is egyre nagyobb érdeklődést tanúsít a szocia-lista brigádmozgalom iránt. Távbeszélő központunkban öt ifjú szocialista brigádot alakított, s az eredmények biztatóak a fiataloknál is. Megigérték, csökkentik a távbeszélő-jegyek osztály szerinti besorolásánál, di-jazásánál előforduló hibá-kat. Ugyanis megalakulásuk előtt, a tévesen díjazottak száma meghaladta a 30-at. Örömmel vettük, hogy a bri-gád rövid fennállása óta csu-pán 4 ilyen hibaelet történt.

Előfordult több esetben, hogy a sürgős beszélgetések jegyeit a közönséges beszél-getések közé sorolták. Ez a

postai szolgáltatás minő-ségét, színvonalát rontotta, de csökkentette a bevételt is. A brigád ez irányban is er-dményesen dolgozik. Koráb-ban nem nagy gondot for-dítottak a bejelentett be-szélgetések törlésének kikü-szöbölésére. Most a fiatalok közreműködésével úgy csök-kentették a törlések szá-mát, hogy növelték a távol-sági üzenetközvetítéseket. Nagy reményeket fűzünk a brigádhoz, annál is inkább, mert a Szakma ifjú meste-re mozgalomban közülük ta-valy ketten az ezüst, s ez évben pedig négyen az ezüst fokozatot szereztek meg.

A brigádok rendszeresen megtartják tanácskozásaikat, s megvitatják nemcsak az eredményeket, de a hibákat is. Csak ilyen módon volt lehetséges a fent említett eredmények produkálása. Egyébként minden jelentő-sebb eseményt, eredményt vagy problémát a naplóban is rögzítenek. Együttessen járnak színházba, moziba, múzeumba és kiállításokra. Ezen túlmenően, az elvtársi segítségnyújtás számos pél-dáját is mutatták. Többek között az egyik brigádtag családi házának építésénél csaknem teljes létszámban megjelent a brigád-kollektí-va. Dolgoztak, hogy minél előbb meglegyen társuk csa-ládi otthona.

Látva az eredményeket, az egyre javuló munkát, a leg-utóbbi termelési tanácskozá-son újabb hat brigád jelen-tette be csatlakozását e ne-mes mozgalomhoz. Nem csupán reméljük és bízunk abban, hogy ők is elérik cél-jukat, de mindent elköve-tünk, hogy a szakszervezeti bizottságok és a szakszerve-zés a feltételek biztosításán ke-resztül megkönnyítse a szoc-ialista emberrel válás útján való haladást.

HAJÓS ANTAL

Szeged, 1. sz. postahivatal

Szocialista brigád — segítőtjeivel

Közérdekű élménybeszámoló

Április 1-én a művelő-dési házban Rontó Tibor vezérigazgató-helyettes élménybeszámolót tartott a nyugat-európai posták mű-szaki és általános helyze-téről. Az előadás, vala-mint az azt követő konzul-táció, elnökségünk mellett működő műszaki szakosztá-ly rendezésében történt.

Rontó elvtárs nagy fig-yelmet kiváltó előadásá-ban tájékoztatta a meghí-vottakat a belga, az osztrák és a nyugatnémet posták főközpontos gond-jairól és jelenlegi helyze-téről. A hallottak alap-ján megállapítható, hogy a Magyar Posta főköz-pontos gondjai azonosak az európai postaigazgató-ság hasonló és még meg-oligatlan kérdéseivel.

Arról is hallottunk, hogy a sokat emlegetett nyugati posták műszaki dolgozóinak szociális hely-zete, illetve az üzeme-kben levő munkásellátás — ha a realitás színvona-lát tekintve bizonyos el-térés van is az ő javuk-ra — egyáltalán nem jobb, sőt rosszabb! Tá-jékoztatót például Rontó elvtárs arról, hogy a leg-több főközpontban a kli-matizálás nincs megold-va. Nagy főközpontokban látta azt, hogy a mun-kások és munkások át-

öltözése a folyosón levő egy-két öltözőszekrény-nél történik.

Reméljük, hogy mind a műszaki szakosztály ren-dezésében, mind pedig Rontó elvtárs előadásában a jövőben még számos alkalmunk lesz szakmai és egyéb tapasztalatainkat bő-víteni.

Előfizetőinkhez!

A Postás Dolgozó, a Ké-pes Postás megszűnésével az eddigi 4 oldal helyett 8 ol-dalon jelent meg. A lap új ára 60 fillér. A Képes Pos-tásra és a Postás Dolgozóra április 30-ig befizetett előfi-zetési díjakat beszámítjuk a 8 oldalas Postás Dolgozó elő-fizetési díjába. Azok az alap-szervezetek, kishivatalok és egyéni előfizetők, akik eddig többet fizettek be, májusban erről írásbeli értesítést kap-nak.

Felkérjük viszont azokat, akik bármelyik lap előfi-zetési díjával hátralékban van-nak, tartozásukat április hó végéig rendezzék.

A 8 oldalas Postás Dolgo-zóval kapcsolatos admi-nisztráció változatlan. A fentiekkel felmerülő esetle-ges kérdéseikkel előfizetőink forduljanak közvetlenül szakszervezetünk főkönyve-lőségéhez.

A Benczúr utcai Postás Művelődési Ház 45 helyiséggel, 900 személyes szabadtéri színpadával, modern berendezéseivel, az ország egyik legszébb művelődési intézménye. Falai között sokoldalú művelődési élet folyik, s nevelő hatása kiterjed a budapesti és pestvidéki postás dolgozókra kívül, a környék lakosaira is. Sokrétű tevékenységének ezúttal csak egyik, de talán legfontosabb és legszélesebb rétegekre kiterjedő ágazatát említjük, a tudást gyarapító, ismeretterjesztő tevékenységet.

Napjainkban hallatlanul megnőtt az emberek tudásszomja, érdeklődése a világ dolgai iránt. Ezt az igényt azonban a dolgozók különféle rétegeinél különféle fokon és színvonalon kell kielégíteni. A művelődési ház idejében felismerte ezt a követelményt, s ezért törekvéseit az ún. rétegpolitika jellemzi. Mivel a műszaki ismeretterjesztés, a szakmai továbbképzés zömmel a munkahelyeken történik, a kultúrothon sajátos feladatának elsősorban a világnézet és esztétikai nevelést tartja.

**Mit akar tudni
másfélezer ember**

Nagyjából öt réteggel kell ehhez számolnia: a posta Budapest és környékén lakó felnőtt dolgozóival, a postás technikum fiatalokkal, a postás kollégiumi fiatalokkal, a fővárosi postás szállások lakóival és a területi lakossággal.

Ennek alapján folyik immár ötödik éve a szabadakadémia, amelynek idei évfolyama 10—10 előadásból álló társadalomtudományi, természettudományi, művészettörténeti, illetve világirodalmi és földrajzi tagozatra oszlik. További két sorozata a Szülők akadémiaja és az Ifjúsági akadémia. Sajátos rétegek igényeinek megfelelően kezdődött meg a kollégiumi és a munkásszállási előadások sorozata — valamennyi a szemléltetés legváltozatosabb eszközeivel. A tagozatokat több mint másfélszáz, a kollégiumi előadások három sorozatát pedig 300-an látogatják rendszeresen, s mindinkább növekszik az érdeklődés a szállásokon is, ahová havonta legalább egyszer eljutnak a műsorral magyarázó szabadakadémiai előadások. Ezenfelül a TIT József Attila Szabadegyetemével közös rendezésben négy előadásorozat folyik a művelődési házban, amelynek előadói neves írók, tudósok, szakemberek.

Célszerű-e, jó-e, a rétegpolitika követelményeinek megfelelő-e az új forma? A válasz: a művelődési ház vezetősége úgy kapta meg, hogy a hallgatók között véleménykutató ívetket osztott szét. Kitűnő ötletnek bizonyult ez, s kevés kivétellel minden ív kitöltve visszaérkezett. A szóban emlegetett vélemények ugyanis olykor egyformák, nem eléggé megfontoltak; az azaz ember azonban, aki odahaza leül, gon-

dolkodik, s tollat ragadva válaszol, mérvadóbb és megszívelendőbb véleményt nyilvánít, s egyúttal azt is bizonyítja, hogy amit dicsér, vagy bírál, azt valóban szívügyének érzi!

A beküldött válaszok közötti tallózás természetesen tanulságokkal szolgál, s belőlük olyan kultúrpolitikai következtetések vonhatók le, amelyek mindenképpen megérdemlik a nyilvánosságot.

**Többet várunk
a bizalmiaktól,
hivatalvezetőktől is...**

A jövő évi sorozatok tematikájának összeállításához nélkülözhetetlen segítségért nyújtanak a válaszok arra a két kérdésre, hogy melyik előadás tetszett a legjobban, és miért, valamint arra, hogy mire kíváncsiak jövőre. A szemléltetés felelőseit nyilván nem kápráztatja el a gyakori dícséret és felfigyelnek majd a ugyancsak nem ritka bírálat hangra. Egy további kérdés: hogyan lehetne elérni, hogy még több postás dolgozói látogasson előadásainkat? „A hivataltvezetők és a közönségsszerzők útján” — írja lakonikusan Dornán Margit, aki egyszerre két tagozat hallgatója. A társadalomtudományi tagozatot negyedik éve látogató Tassy Mihály javasolja: a hivatalokban, szolgálati helyeken jobb felvilágosítói munkát végezzenek, ismertessék előre az előadások témáját. Özv. Kovács Károlyné nyugdíjas a hivataltvezetők nagyobb aktivitását kéri a szabadakadémia propagálásában — s ezzel többemagával együtt a lényegre tapint. Nem kevésbé érdekes az a név nélkül beérkezett javaslat, hogy „a bizalmi meggyőződésben és rendszeresen keltés fel az érdeklődést az előadások iránt”. Lakos Ferenc, a Posta Műszerüzem dolgozója, a természetudományi tagozaton kettőre előadás sürget, amelyek egyrészt a hozzá nem értő, másrészt a technikusok ismereteinek nivóján mozognak. Ezzel is felhívja a figyelmet arra a sajnálatos tényre, hogy a tagozat idei tematikája bizony nem szerencsés: az egyszerű dolgozóknak túl nehéz, a képzetebeknek pedig nem nyújt többet, mint amit már úgyis tudnak. Timár Mihály és felesége a Postás Dolgozóban való rendszeres előzetes közlést és az üzemekhez, munkahelyekhez küldött propagandaanyagot tartja olyan eszköznek, amely az érdeklődést jelentősen megjavíthatná.

Egy hallgató — öt tagozaton

Sok minden kiolvasható még a kérdőívekből. Például az, hogy sok nyugdíjas — így a Visegrádi utcai Pintér Teréz —, három, négy, öt sorozatra is beiratkozott. Tanúsítják a válaszok azt is, hogy a környé-

ken lakó értelmiségiek milyen szívesen látogatják az akadémiát. (Dr. Csiby Andrásnak, a EM. 45. Á. E. V. építészernő-kének válasza vall erről.) Holhos Lászlóné és Holhos Ildikó Vécseről jár be az előadásokra – és még hosszán sorolhatnánk a tényeket, amelyek mind azt bizonyítják, hogy a Postás Művelődési Ház a szabadakadémia megrendezésével milyen fontos népművelési missziót teljesít.

Az ismeretterjesztő munkának az a megbecsülése, amely a válaszközből sugárzik, arra kell hogy intse, a művelődési ház vezetését, hogy a jövőbe még következetesebben ragaszkodjanak elvűkhöz: mindig időserű témát, mindig újabb formák közt, és újabb módszerekkel, lépést tartva a rohamos fejlődő eseményekkel! Helyes az az elgondolás, hogy jövőre az élő szemléltetés művészeit vitákkal, író–olvasó alálközökkel bővíljön, az irodalmi sorozat inkább élő irodalmat adjon irodalomtörténet helyett, a földrajzi előadások pedig a külföldre készülöket is segítsék abban, hogy hol, mit érdemes megtekinteni. A világnézetű nevelést nyilván hatékonyan szolgálja majd a szabadakadémia mellett létesítendő ateista kör, s igen ajánlatos a természetudományi tagozat tematikájának a hallgatók szívnemalához jobban igazodó átalakítása.

A jól sikerült véleménykutatás nagy segítséget ad ahhoz, hogy a Postás Szabadakadémia, szakszervezetünk budapesti központi művelődési házában ez a nagyszerű ismeretterjesztési formája, még szélesebb tömegek világnézeti és esztétikai nevelését szolgálja — még eredményesebben!

G. Sz. L.

**A Táncsics Könyvkiadó
megjelent újdonságai**

G. Wissmann: A repülés története. Könyvheti könyv. Ford. Vámosi Pál, kb. 536 old. egész vászon kötésben kb. 56,—Ft.

Az emberiség ősi vágyának, a repülésnek megvalósulása önmagában is rendkívül vonzó és érdekes téma. Wissmann könyve a kalandregények izgalmával vetélkedő, színes és hiteles olvasmány a repülés gondolatának és eszközeinek fejlődéséről.

Karsai Elek: A budai Sándor-palotában történt. 2. kiadás 568 old.+92 képmell. kötve 48,— Ft.

A „Berchtesgaden” írója ebben a könyvében a két háború közti időszak félfasiszta és fasiszta kormányainak titkos paktumait, a kulisszák mögött működő, láthatatlan, titkos erők politikai hatását, egyes háborús bűnösök sötét munkáját leplezi le, nagyrészt eddig ismeretlen dokumentumok alapján. Az illusztrációk: egykori karikatúrák, fotók, okmányok.

W. Ullrich: A zsiráfok inni
mennek. 64. old.+48 old. szí-
nes képmell. kötve 40.—Ft.

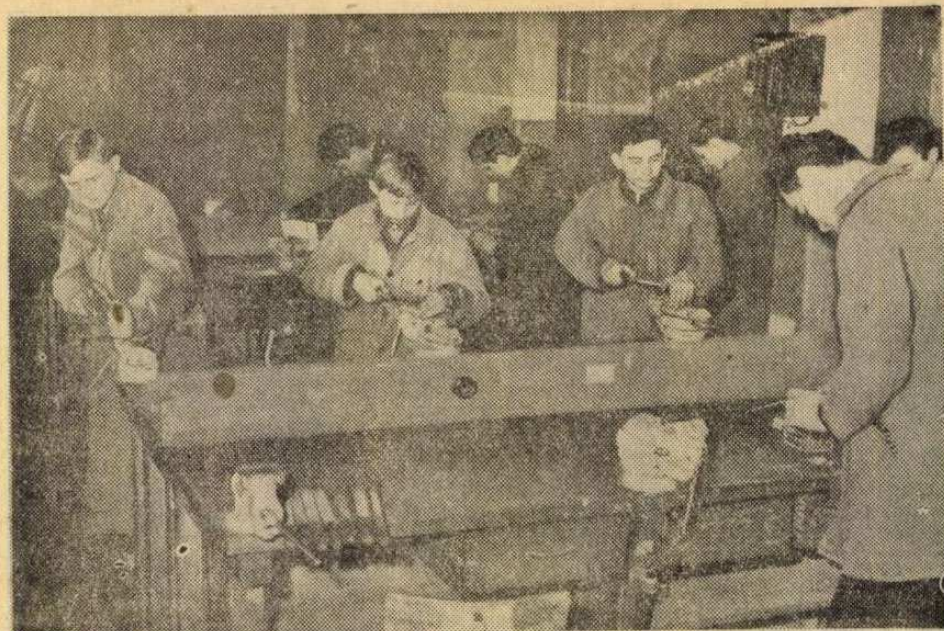
Este, az afrikai szteppén a zsiráfok, bivalyok, antilopok inni mennek a folyóhoz. A bozótban oroszlánok lesnek rájuk, s az oroszlánokat vadászok figyelik... Egy afrikai vadászexpedíció izgalmas kalandjait tartalmazza a könyv. Bemutatja a nagy vadak szabad életének részleteit.

A MŰSZAKI KÖNYVKIADÓ ÚJDONSÁGAI

Geraszimov, Sz. M. — Migulin, I. N. — Jakovljjev, V. N.

Félvezetűs erősítők és oszcillátorok számítása.

A könyv a tranzisztoros erősítők, oszcillátor és impulzusáramkörök tervezését és számítását ismerteti. Elemzi a tranzisztorok tulajdonságait és kitér a gyakorlati mérések ismertetésére. Ára kötve kb. 56.— Ft.

Az izmosodó kezek alatt formálódik az acél és munka közben az ember. A művelődési ház politechnikai szakkörének tagjai gyakorlat közben.

A kulturális felemelkedésért...

Kulturális forradalmunknak jellemzője, hogy a dolgozók nagy tömegei nem csupán télen hallgatói, nézői a művészi alkotásoknak, hanem maguk is tevékenyen, alkotóan vesznek részt e munkában. Az ország énekkari bemutatói, a képzőművészi körök országos kiállításai, az irodalmi színpadok közelmúltban, Szegeden lezajlott fesztiválja igazolják, hogy a dolgozó tömegek találkozása a művészettel magas színvonalon történik. Erdemes néhány mozzanatot kiemelniünk kulturális életünkbelől.

Képzőművész körünk a közelmúltban megtartott országos kiállításon 260 kör közül 13 képpel a második díjat kapta. Figyelemre méltó ez a helyezési, hiszen számos képzőművészeti kör benyújtott képet nem találta kiállításra alkalmasnak a zsűri, s nagyobb körök viszont csak egy-egy képpel vettek részt e seregszemlén. Nagy volt a visszhangja sikerünknek a postás dolgozók körében, mert a szóban forgó alkotásokat művelődési házuk termibein több százan is megtekintették. A falakat rendszeresen díszítik a legjobban sikerült képek, így állandó nyilvánosságot is biztosítunk.

Postások az Irodalmi Színpadon

Nagy a jelentősége irodalmi színpadunknak is. A két év óta működő csoport ez idáig több mint 100 alkalommal szerepelt különféle postás rendezvényeken, a szabadakadémia és az ifjúsági akadémia előadásain, üzemekben, és munkásszállásaink műsoraiban. A mai magyar és szovjet írók műveiből összeállított esz sikerére még az Egressy Klub, illetve a Fővárosi Népművelési Tanács is felfigyelt. Jelentős volt a Tanácsköztársaság 45. évfordulójára rendezett in-nepély műsora is, amelyet a szovjet hadsereg művészegyeztette és a mi irodalmi színpadunk adott.

**Még lehet
jelentkezni!**

Májusban — a gyors fejlődés eredményeként — a főváros néhány kiemelkedő együttesével Új hang címme! szerepelünk a Nagymező utcai Irodalmi Színpadon. Az együttesnek külön értéke, hogy tagjai kizárólag postás dolgozók, illetve kollégiumi fiatalok, s az utánpótlást is körükből neveljük. Azért hangsúlyozzuk az irodalmi színpad kulturális jelentőségét, mert műsorpolitikája a közvélemény szerint is korszerű, és feladatának tekintik, a dolgozók esztétikai nevelése mellett, világnézeti nevelésüket is. A műsorán szereplő versek, dramatizált novellák, szocialista eszméiket hirdetnek. Olyan műve-

ket adunk elő, amelyek ritkán hallhatók, vagy csupán egy-egy kulturális folyóiratunkban találhatók meg.

Több éves látszatélet után nagy múltú postás énekarunk most végre önálló műsorral jelentkezett. Pászti Miklósnak, az Állami Népi Együttes énekkara vezető karnagyának munkája nyomán kelt életre. A 9 számból álló műsoron — melyet zenekollán énekszakos növendékeinek szülőszámai és irodalmi színpadunk szavallatai tarkítottak — a kórusirodalom remekei szerepeltek, a reneszánsztól napjainkig. Együttessünk alapvető gondja a létszámkérdés. Egy énekkarnál ugyanis nem mind egy, hogy 20 vagy 50 taggal működik. A postai szolgálat nehézségei miatt, ritkán van együtt a létszám. Ennek ellenére, mégis sikerült egy szép, kiegyensúlyozott hangvételű kamaraköröz kialakítani. A létszámemelés még mindig problémánk. (Ezúton is kérjük a régi énekkari tagokat, s mindazokat, akik énekelni szeretnek, jelentkezzenek az énekkarba, nemcsak kellemes munkakörülményeket, de élvezetes próbákat is biztosítottunk számukra, s gazdag, művelési életben lesz részük.)

A postás dolgozók művészi színvonalú szórakoztatása a Postás Szimfonikus Zenekarra épül. Fővárosunk harmadik hivatásos zenekara. Az utóbbi években azonban a fejlődés mellett, nem alakult ki a szükséges kapcsolat a postás dolgozók tömegével. Évi mintegy 120 hangversenyét nagyobb részt az Országos Fülharmónia rendezésében a fővárosban és a vidéki nagyobb városokban tartja. Sajnálatos viszont, hogy a művelődési házunkban tartott hangversenyek közönsége nagyjábólrész nem a postások közül kerül ki. Pedig a rendezvények ma

már országosan művészi rangot képviselnek.

Hívásra „házhoz“ jövünk...

A jövőben művelődési há-
zunk vezetősége e kapcsolat
megjavítása érdekében a
hangversenyek egy részét az
üzemekben kívánja megtar-
tani, ahol megfelelő keretek
között, munkaidő után, belé-
pdíj nélkül hallgathatják
meg a dolgozók művészi mű-
sorunkat. Kísérletünk igazol-
nak bennünket, mert nagy
az érdeklődés. Aki egyszer
már hallották, a többi ren-
dezvényeinkre is eljönnek.
Várjuk az üzemek meghívá-
sát, s mindent elkövetünk,
hogy a zenekart az igények-
nek megfelelően biztosítsuk.
Törekvéseinket bizonyí-
tára megértik a postás közön-
ségszervezők és szakszerve-
zeti tisztviselők, s így fo-
kozottabb mértékben támo-
gadják ez irányú munkán-
kat. A zenekar elsősorban a
postás dolgozókért van, s fel-
adata a postások zenei neve-
lése, művészi igényeinek ki-
elégítése.

Nyári műsortervünket is ennek a tervnek a jegyében állítottuk össze. Öt előadásból álló bérletsorozatot biztosítunk a postás dolgozók számára, olcsó áron. S emellett még három hangversenyt adunk díjmentesen! Az ingyenes hangversenyeken Kossuth-díjas művészek szerepelnek. A bérlet műsoraiiban elősorban népszerű operát, operettet (folytatjuk a Zeneakadémián megkezdett Világssikerek sorozatot, tánczenei estet, dívatbemutatóval, zenés sportbemutatót) tervezünk. A nyolc előadás átfogja a zeneirodalom minden területét: tánczenétől a szimfóniáig.

Fogjunk össze, s győz kul-
túrforradalmunk!

Dr. Káldor János

*Névadó ünnepély
Debrecenben*

A hivatal március hó 14-én hetedik alkalommal rendezett névadó ünnepséget a Postás Kultúroththonban. Ez a névadó ünnepség azért volt szebb és bensőségebb, mint az előbbi hat, mert egyszerre nyolc család örömeiben osztozhattak a jelenlevők.

Pocsay Gyula szakszervezeti titkár nyitotta meg az ünnepséget, és megható szavakkal üdvözölte a szülöket, névadó szülöket, és a kis újszülötteket. Üdvözölte továbbá a népfront, a KISZ-bizottság, a pártszervezet részéről megjelenteket. Ezután műsor következett. Először Takács Elvira szavalt. Ezt követően az Új Élet Parki Általános Iskola úttörő növendékei szerepeltek. Minden vendégnek könnyen csalt a szemébe az, ahogyan a fiatalok a legfialtabbakat köszöntötték.

A műsor után Pocsay Gyula felkérte Deák Sándor anyakönyveztetőt a névadás beiktatására. A fogadalmat letele után Kiss Ernőné a Nótánás nevében átadta az ajándékokat. Kiss Ernőné külön dicséretet és köszönetet érdemel az ünnepség kifogástalan megrendezéséért.

Mindnyájan, akik ott megjelentünk, azzal a meghitt és boldog érzéssel távoztunk, hogy a kis újszülötteknek szebb és boldogabb jövőjük lesz szocializmust építő hazánkban.

F. I.

Papák, mamák, gyerekek – figyelem!

Áprilisban sok szép mese-film kerül a mozik műsorára. „OROSZLAN, TULOK ÉS SZAMÁR”: a színes, magyar rajzfilm arról szól, hogy valamely fohivatalban egy szamár magas tisztiséget visel, s az oroszlan a szemé-lyi titkára. A tulokot pedig – korlátozott hallása és még korlátozottabb felfogóképessége miatt – csak az ügyfelek eligazítására használják. A főnök a sok nehéz ügyfe-len való rágódás követke-zésében felőrölte fogait, s kín-jában a tulokot fogorvosért küldte. Ebből adódott a kon-fliktus...

„A HÓS”: egy kisfiú ab-ban lelte örömét, hogy el-rontotta más gyerekek játé-kát. A játéktérre elsundí-tott, s álmában nagyszerű hőstetteket vitt végbe, viad-ban győzte le ellenfeleit, még az ágyúgolyók sem ár-thattak neki, ezért mindenki lelkesen ünnepelte. Feléb-redt, s látta, hogy a tetszés-zaj nem neki szólt, hanem a gyerekek egy gyönyörű ho-mokvárat építettek s azt ünnepeleik, s a „hóssel” sen-ki nem törődött.

„COWBOY JIMMY”: a színes, jugoszláv rajzfilm elmondja, hogy milyen kö-vetkezményekkel is jár, ha

a minden veszélyen és intri-kán győzedelmeskedő cow-boy vásott kölykök kezébe kerül. Alaposan megtépáz-zák dicsőségét, és boldog, hogy épségben kikerült a vadnyugati romantikából végleg kiábrándult gyerekek kezéből.

„A FUTBALL-LABDA”: nehéz helyzetbe kerül a lab-da. A mérkőzésen nemcsak rugdossák – ebbe bele is tö-rődik – de sok durvaságot, szabálytalanságot kell végig-néznie. Tömegverekedés a pályán, mindenki elveszt a fejét, csak a futball-labda őrzi meg hidegvérét.

„A NYÚL ÉS A MARA-BU”: a két állat jó barát, s egy ízben fodorlatosan megszerzik egy kalóz kin-cseit. Összevesznek az osz-tozkodáson, majd határoz-nak: az elfelezett pénzzel külön-külön próbálnak szerencsét. Egy drágakövet nem tudnak elosztani, elrejtik. Szerencséje egyiküknek sincs. A nyúl kártyán el-veszt mindenét, a marabu pedig rablók karmaiba ke-rül, akik eladják egy vándorverklisnek. A nyúl a megmaradt drágakövel ki-váltja barátját, s bár sze-gényen, de szabadon, ismét együtt indulnak új kalandok felé.

Áprilisi filmbemutatókról

„A vizsgálóbíró kételkedik” szovjet film egy ár-tatlanul megvádolt fiatalemerről szól.

„A diühögő ifjúság” angol film, a mai kor kapita-lista világában élő fiatalok problémáit tárja elénk.

„Dunai kirándulás” csehszlovák vígjáték, egy turista-csoport magyarországi utazásáról szól, s magyar színé-szek is szerepelnek benne: Ascher Oszkár, Kabos László, Kibédi Ervin és Alfonz.

„Koch Róbert” NDK film, a világhírű német orvos-tudós nagy életéről, munkásságáról.

„A pénzcsináló” — Pécsi Sándor, Gobbi Hilda, Bé-kés Itala, Egri István, Ungvári László és még sokan má-sok szerepelnek ebben az érdekes magyar filmszatórá-ban.

„Meghalni Madridban” francia dokumentumfilm, a spanyol polgárháború krónikája. Szovjet, amerikai, fran-cia filmfelvételekből és a hitleri Condor-légió titkos anyagaiból állította össze a filmet a rendező.

„Férjek” mulattató szituációkban gazdag jugoszláv film.

„Az arénában” a főszerepet egy valóságos torreador alakítja, realisan mutatja meg a torreadorok nehéz sor-sát.

„Egy taxisofőr halála” lengyel bűnügyi film.

„Vízkereszt, vagy amit akartok” a híres Shakespeare vígjáték szovjet felújítása.

„Nápoly négy napja” olasz film.

„Topáz úr” színes, szélesvásznú angol filmvígjáték.

Főzni tanít az agglegény

Zsuzsi 180 centi magas volt. Kisportolt, nyulánk természetű. A kis budai pos-tahivatalban mégis min-denki Csöpinék becézte, mert közvetlenül a tech-nikumból került oda és ő volt a legfiatalabb.

A postahivatal egyéb-ként valóban kicsi volt. Mindössze ötven dolgozta benne. Úgy éltek együtt, mint egy kis család. Ebben a családi körben kapta Zsuzsi a gyerek szerepét. Tanították, dédelgették, vigyáztak rá, s eszten-dő múltán, amikor eljegyezte magát, min-denki természetesen tartotta, hogy a választottja is postás. Am azért féltették is.

— Ráért volna még! — vélte Vera, a cso-magos. El-hal a munkájáért, az egyetemre is beiratkozott, hogy marad majd ideje a háztartásra?

— Agyon fogja magát strapálni! — bólin-tott egy másik. Tán még főzni se tud...

— Ugyan! Manapság, a konzervek világában iga-zán nem művészet a főzés — mondta Gábor, az agg-legény. — Tudjátok mit? En magam fogom főzni tanítani!

A nők nevettek, de ko-rai volt a csúfolódás, mert Gábor már másnap meg-jelent egy konzervétlappal. Ilyesmik szere-peltek rajta:

5/4-es üvegekben sertés-, vagy marhapör-költ, 50–50 deka színhúsból 21,90, illetőleg 18,80 Ft. (galuskát, vagy krumplit készítenk hozzá).

Székelykáposzta 18 dkg szín sertéshúsból, savanyúkáposztával, tejfellel, 10,80 Ft. Rizses lecsó 10 dkg kolbásszal 10,50 Ft. Zöldbab (fél kiló vágott, vagy vegyes) 8,50 Ft.

Zöldborsó (fél kg) 10,— Ft. 1/2-es dobozban kolozsvári töltött káposz-ta, hússal, kolbásszal 13,70 Ft.

Csikos tokány 1/4 kg sertés színhúsból, tejfellel 15,90 Ft. és így tovább.

hogy konzervekre alapozza háztartását. Leg-alább több ideje marad tanulásra, szórako-zásra.

Mire az esküvő napja eljött, Zsuzsi — úgyis mint Csöpi — már az egész hivatal nyilvánossága előtt jelesre vizsgázott „kon-zervtanból”. Azon sem csodálkozott, hogy nászajándékul — főbbek között — egy rako-mány konzervet kapott kollegáitól. Gábertól meg egy kézzel festett kartonlapot ráadás-nak, amelyen ez állt: „Konzerv nélkül el-képzelhetetlen a modern háztartás. Ha min-dig van konzerved otthon, sohasem gond a fő-zés, épp ezért ne fogjyon ki a konzerv a kamrádból. Ezt kívánja mestered: Gábor, az amatőrszakács.”

Zsuzsi fel is szögezte a táblácskát a kon-zervpolcra emlékeztetőül és — immár mint újdonsült asszony — rendezett egy konzerv-lakomát, amelyre meghívta az összes kolle-gát. Volt ott hetedhét határna szóló konzerv-dínom, konzerv-dánom, tán még ma is esz-nek, hacsak közben jól nem laktak.

Végül csak annyit, hogy Zsuzsi férjének, úgy ki-gömbölyödött az arca az esküvő óta, hogy öröm rá-nézni. Pedig nem vágtak dísznót, még kilónyi hús-ért sem állnak sorba szombatban... Hiába, csak okos ember volt, aki a konzervet kitalálta...

(-kiskun)

POSTÁS CSALÁD OTTHONA

Rovatvezető: JURIS IBOLYA kétszeres Munkácsy-díjas
iparművész

A személyes tapasztalat igen döntő a jó kapcsola-tok megítélésében. Bárhon-nan küldtek nekem levelet, lapot, névvel, címzés nélkül is, mindenkor megkaptam, még ha a levél külföldön is íródott.

Nyilván ez játszott közre abban, hogy a feladatot a „Postás család otthona” ro-vat szerkesztését, nem kis meghatódottsággal vállaltam, s amennyiben igény is van rá, hát szívesen segítek.

A Postások Szakszervezete lapjában tehát kialakul egy megszokott sarok, ahol a leg-személyesebb kapcsolatot ki-vánjuk megteremteni a mű-vész és a postás dolgozók kö-zött. Viszont, hogy e cél ér-dekében eredményt érjünk el, ismernünk kell a kívánal-makat. Szeretnénk e rovat-ban minden olyannal foglal-kozni, ami legjobban érdekli a postás dolgozókat. Ezért kérem, vegyék a fáradságot, írjanak néhány sorban a Postás Dolgozónak, s a beér-kezett igények szerint alakít-hatjuk ki az ilyen irányú kulturális programunkat. Le-veleiket nagy szeretettel vár-juk.

Mivel akarunk foglalkozni ebben a rovatban? Termé-szetesen az otthonnal, hiszen a lakás az ember környeze-tének legmeghittébb, legfon-tosabb része. A ruháztkodás sem lebecsülendő kérdés. Ilyen irányú levelekre is vá-laszolnánk. Főzni is kell, bi-zonyára akadnak majd ezen a területen is tanácsot kérők.

Mi nők szépek akarunk maradni. Asszonytársaink kozmetikai kérdéseit is tá-mogatni fogjuk. S ha a gyer-mekneveléssel kapcsolatban kívánnak útmutatót cikkeket olvasni, kérjük ezt is leveleik-ben. Egyszóval még hasz-nosabban szeretnénk olvasó-jaink rendelkezésére állni, még akkor is, ha esetleg intímebb kérdésekről is szó lesz. Természetesen az ilyen kérdése-ket a legmesszebbmenő köte-lező titoktartással kezeljük.

S hogy már az első cikk se legyen öncélú, szeretnénk egy-két foglalkozást is érintő, eddig szerzett tapasztalatom-ról írni.

A művésznék — különösen az iparművésznék — nagyon

fontos szót értenie a maga közönségével, hiszen köz-szükségleti cikkeket tervez és készít, így nem lehet kö-zömbös számára, milyen fo-gadtatás, találnak készítmé-nyei. A sok éven át anketon szerzett tapasztalatok bizo-nyítják: igen jó kapcsolat alakulhat ki közöttünk és kö-zönségünk között.

Elsősorban — hiába, én is textiles vagyok — a lakás-textil fontosságáról szeretnék beszélni. Minden lakásba kell függöny, szőnyeg, bútor-huzat, falvédő, terítő. Ezek a cikkek természetesen szo-ros kapcsolatban vannak a bútorral. S melyik az a leg-tipikusabb lakásforma, amibe minden megtalálható? A kis lakás, a hálószoba, esetleg az egy-szoba hallos kombinált szoba.

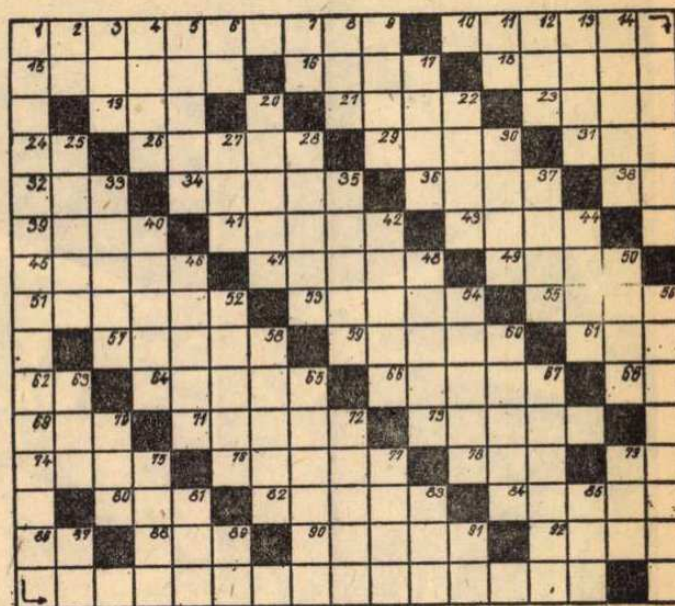
Mikor járunk el helyesen a textil kiválasztásánál az ilyen kis lakások esetében? Itt érvényesül igazán az a szabály, hogy a lakást nem szabad színekkel túlszűföltá tenni. Nagyon szép és deko-ratív az un. fényelzáró ab-lakfüggöny alkalmazása. Ha szövött anyagot veszünk e célra, az apróbb minta meg-felelőbb. Ugyanebből az anyagból vegyünk kicsivel többet, hiszen kirottozva igen szép az asztalon teri-tőnek is. Természetesen ilyen esetben a szőnyeg le-het színebb, de nagyon fontos a függöny kiegészítő színének alkalmazása. Egyébként minden lakásmű-vészeti boltban megszervez-ték a tanácsadást, s ebben is mi művészek működünk közre, és szívesen segítünk, akár a válogatásban is.

Mivel díszítsuk otthonun-ka kis lakás esetében? Sem-mi esetre nem vásáron vett giccselkel, még akkor sem, ha egy-egy ilyen darabhoz emlékeink fűződnek. Nagyon szomorú vagyok, ha kis la-kásban tömegben látom a sok évi búcsúk, balatoni nyaralások színes, csigás, iz-léstelen emlékeit. Higgyék el, az emlékezés fotókon ke-resztül sokkal tartósabb, hi-szen egy-egy szép albumba költve, azt újra átnézve, az élmények jobban felidéződ-nek. S ha mégis akarunk tárgyi emléket, és bizonyt-lanok vagyunk a vásárlás-ban, ma már mindenütt megtalálhatók az ajándékbol-tok, ahol a művészek által készített ajándék-cikkeket megvásárolhatjuk szeret-teinknek. Ezek számára ké-szítsunk külön kis polcot, és ne szörjünk szét a lakásban díszítőelemként, hisz nem is ez a célja az ajándékozás-nak, hanem szívbeli megem-lékezés.

Mi borítja fel a kicsi la-kás esztétikai benyomását? Az, ha megtömjük különbö-ző technikákkal készült kézi-munkákkal. Tagadhatatlan, a kézimunkával készült da-rabok a legszebb és a család által legjobban megbecsült „bizonyíték” a háziasszony családteremtésének. Igen ám, de ha már keverjük a kö-lönböző kézimunkákat, izlé-stelen lesz lakberendezésünk. Ragaszkodjunk egy tech-nikához. Ha hímezni szeret-ünk, csak himzett terítő le-gyen mindenütt; ha horgo-lunk, végig horgolást teg-yünk, s ha már feltettünk egy szép, modern tollfü-ggőnyt, szövött vagy egyszerű dekoratív nyomott függőnyt, nagyon vigyázzunk a horgo-lási minta kiválasztásánál, lehetőleg egyszerű mintákat válasszunk.

Nyilván ezen kívül akad még számos kérdés, ami ol-vasóinkat érdekli. Kérjük kívánságaikat. Igyekezzünk segíteni. Az eredmény köl-csönösen hasznos lesz, hiszen e kapcsolattal egymást se-gítjük: a művészt, hogy olyat tervezzen, ami a kö-zönségnek tetszik, a közön-séget pedig megfelelő, kul-túrált, örömet keltő környe-zet kialakításához segítjük. Jobb kedvvel végzi munká-ját is, aki pihenő idejét ba-rátságos otthonban töltheti el.

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. 1905. áprili-sában (59 évvel ezelőtt) szü-lettet József Attila, a mun-kásmozgalm, az egész ma-gyar nép egyik legjobb köl-tője. Ez alkalommal idézzük költeményeit. Ebben a ver-sében hitvallását írta meg a költő. 10. Ismert József At-tila vers, édesanyjának állít benne maradandó emléket. 15. Keltezett — ismert ide-gen szóval. 16. Főnök — zsargon. 18. Ébreszti. 19. Vé-dő. 21. Testrészt? 23. Szere-lemistenke — mitológia. 24. Azonos betűk. 26. A viselet. 29. Ékesség. 31. EKA. 32. A tudományos akadémiánk rövidítése. 34. Indulj! 36. Gyakori családnév. 38. A. T. 39. Bulgária pénzneme. 41. Büntetett előélet — ismert idegen szóval. 43. Vesztesé-g. 45. Két szó; mindkettő cselekvéssel kapcsolatos (lé-tezik, mozdulatlan). 47. Ma-laszt. (—) 49. Völgény. 51. Báj. 53. Vers — többes. 55. Magyar író. (Gábor) 57. Csa-ládi tűzhely védelmezői — a római mitológiában. 59. Ilyen káposzta is van. 61. Csapadék. 62. ZI. 64. Ismert József Attila vers, mely fe-lelősség és áradó hazaszeret-et jellemzi. 66. Gyakori csa-ládnév. 68. N. U. 69. Fizikai fogalom. 71. Pl. úttestet ja-vít. 73. Veszélyes. 74. Híres szénbányászati központ a Dunántúlon. 76. Mohamedán szentkönyv. 78. Éra, korszak. 79. Távirati hang. 80. Kérdő-szócska. 82. Határol. 84. Nem későn. 86. Napszak. 88. A ro-kon. 90. Nem nála (—) 92. Csuká.

(!) 28. Egyszerű, bájos, ked-ves jelenet. 30. Göngyöleg. 33. A testrészt. 35. Ezt a ver-set József Attila élettársá-hoz írta. 37. Nem egyenes. 40. Mohamedán isten. 42. Ragacsos, piszkos. 44. Mé-lyedés. (—) 46. Letesz. 48. Pocsolyák. 50. Férfinév. 52. Rétek. 54. Barátok. 56. Egyik legszebb József Attila vers. Gondolatús elmélkedés nagy folyónk partjánál. 58. Csíkok az úttesten. 60. Könyvben vannak. 63. Idegen női név. 65. Gondolkodik. 67. Pl. be-vonulókát osztályoz. 70. EEEEE. 72. Tánccalénekes-nő. (Márta) 75. Fordítva: hon. 77. S-sel a végén, nagy fo-lyó Afrikában. 79. Nyit. 81. Leánynev. (felcserélt ékezet-tel). 83. Híres sakkozó. 85. Elegyit. 87. Azonos betűk. 89. Előd. 91 M. A.

Beküldendő: vízszintes 1, 10, 64 és a függőleges 1, 22, 35, 56.

Beküldési határidő: má-jus 10.

★

A Képes Postás márciusi rejtjénének helyes megfej-tése: Felügyelet nélkül 12 éven aluli gyerek csak mel-lékútvonalon kerékpározhat.

Könyvtudalmat nyertek Fazekas István Miskolc 10. sz. postahivatal, Kozák Jó-zsefné Soproni Postaigazga-tóság, Móricz József Bp., IX., Márton u. 18. II. 16., Nagy Lajosné Békéscsaba, Jókai u. 5., Virág Rozália Posta-vezérigazgatóság II. em. 209/a.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszerveze-t
Felelős kiadó:
dr. Zsuffa Szabolcs
mb. főtákar
Felelős szerkesztő:
Béres György
Szerkesztő-egység Budapest XIV.
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 425-177
Megjelenik havonta

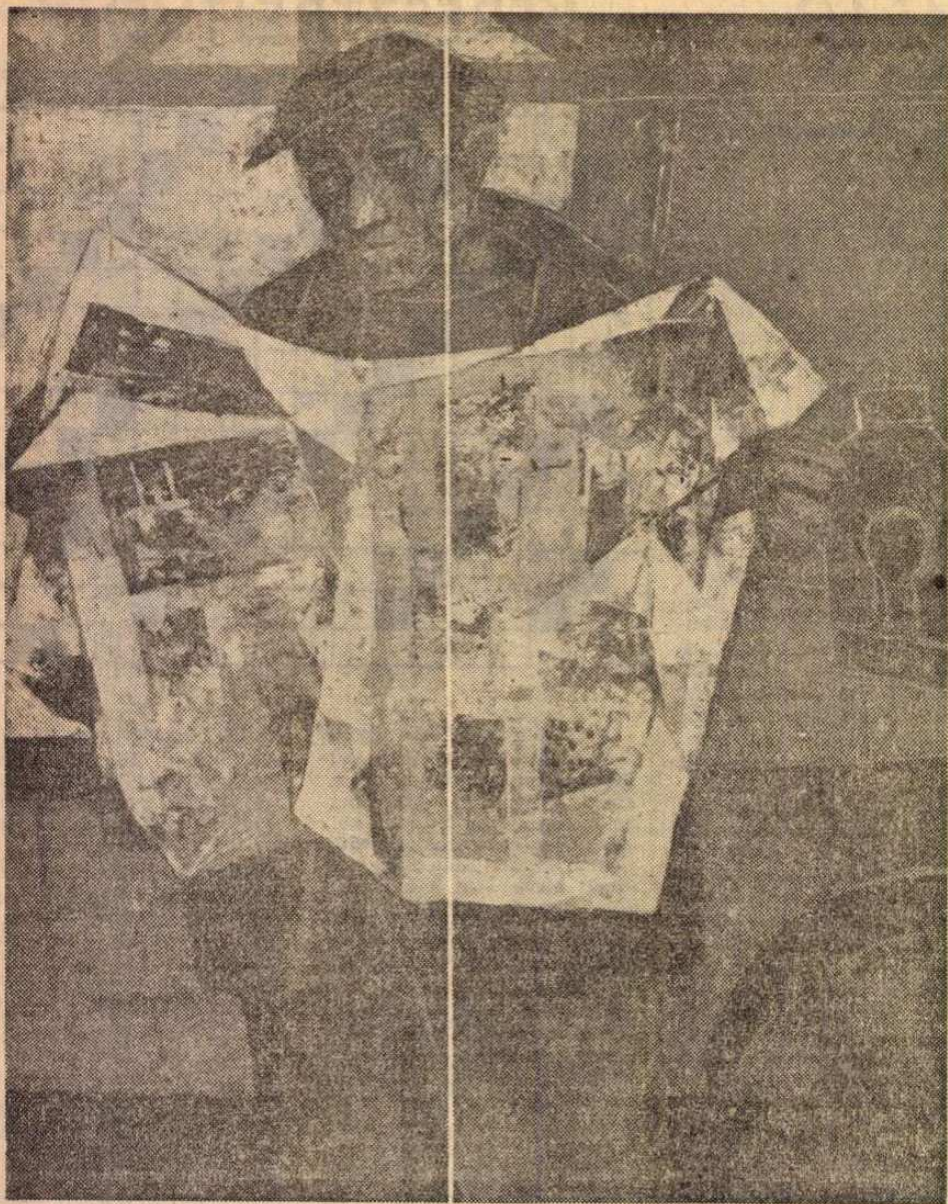
Kirándulásra

csak **BUKÓSISÁKKAL**
megyek motorozni...

KAPHATÓ : KERAVILL SZAKÜZLETBEN!

VII., Thököly út 2. szám
VIII., József körút 41. szám
VI., Liszt Ferenc tér 2. szám.
VI., Lenin körút 99. szám.
II., Mártírok útja 61–63. szám.

Somogyi Soma: „Újságolvasó” c. műve a „Dolgozó emberek között” kiállítás anyagából

Nyilván nem véletlenül nevezték el a május 9-én az Ernst Múzeumban megnyíló képzőművészeti kiállítást „Dolgozó emberek között”-re. Ez alkalommal ötödik alkalommal lesz ilyen kiállítás. Az el- sőt 1950-ben a MEDOSZ kultúrtermében, ahol akkor mindössze 30 kép szerepelt. A mostani kiállításon 500 képből, grafikából és 200 szoborból válogathatott a zsüri. A legjobbakat engedélyezték kiállítani: 110 képet, 60 szobrot és érmet, valamint 70 grafikát.

Seregszemle lesz ez a kiállítás, a jövőé. Hiszen művészeink, Gera Éva festőművész, Kurucz D. István SZOT-díjas művész, Moldován István SZOT-díjas mű-

vész, Luzsica Lajos és Tamás Ervin festőművészek, Szabó Iván, Kamotsay István szobrászművészek, a fiatalok, s az idősebbek közül Mikus Sándor, Ék Sándor, Kmeti János szerepelnek a többi között. A kiállítás tükörképe lesz társadalmunk fejlődésének. Bizonyítja, hogy a művészet magiszter feladatának tartja a népi munkát végző, de valójában az új társadalmat alakító ember ábrázolását. Az a tény, hogy a művészek egyre nagyobb számban élnek a hétköznapiakban, vesznek részt társadalmunk problémáinak feltárásában, sőt mi több, részt kérnek azok megoldásából, magától értetődően az élet gazdaságával tölti meg műveiket. Ezt

a művészetet és a népi kultúrát egyaránt gazdagító társadalmi folyamatot a magyar szakszervezeti mozgalom és ezen belül a postások szakszervezete teljes mértékben és erővel támogatja. Szocialista brigádjaik, minden postaszervizünk kollektíváját szakszervezeti bizottságaink mozgósítsák erre a május 9 és 31-e közt nyitva tartó kiállításra. Tegyük meg észrevételeiket akár a helyszínen, vagy írják meg véleményüket a látottakról lapunknak. Kulturális forradalmunk e kicsiny, de jelentős állomásán állunk meg egy pillanatra minél többen, szemlélődünk és épülünk saját érdekünkben.

—bgy—

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK gyakorlatából

A postás dolgozókat kedvezően érintő bérrendezés folytán az egyeztetés szám szerint megnövekedett. Több megszüntető határozatot kellett az egyeztető bizottságoknak olyan esetekben hozniuk, amikor a panasz a bérhatáron belüli besorolás ellen irányult. Viszont a helytelen bérkategóriába sorolt dolgozók panaszai alapján az egyeztető bizottságoknak kellett orvosolniuk a törvénysértést.

Figyelemre méltó példa az egyeztető bizottságoknak R. A. és R. B. ügye. Elutasították a panaszt, megszüntető határozathozatal helyett. Ugyanis az alsó és felső bérhatárok közötti besorolási vitákban

az egyeztető bizottságoknak nincs hatáskörük.

Érdemben helyes határozat született Sz. I. munkaköri besorolási panaszában, szerkesztésileg azonban a némileg hiányos határozat elrendeli a panaszos megfelelő munkaköri besorolását, de az indoklásból nem tűnt ki a teljes tényállás, nevezetesen az, hogy mi a panaszosnak helytelenül megállapított munkaköre. A jól szerkesztett határozatnak mindazokat az adatokat tartalmazniuk kell, amelyeket a határozat hozatalánál és felülvizsgálatánál figyelembe kell venni.

Ugyancsak megszüntető és nem elutasító határozatot

hoztak V. Gy.-né munkaügyi panaszában. A dolgozó ugyanis azért fordult az egyeztető bizottsághoz, mert az igazgatóság az áthelyezés iránti kérelmét nem teljesítette. A határozat indoklása szerint: „... törvénysértés nem történt és az EB. más olyan nyomós okot sem látott fennforogni, ami a kérelem teljesítését indokolná... postaiszakszervezet az áthelyezés végrehajtására kötelezni nem lehet.” A dolgozó áthelyezési kérelmének elbírálása az igazgató kizárólagos mérlegelésére tartozik, az egyeztető bizottság — határozat híján — az ebből eredő panaszokban csak megszüntető határozatot hozhat. Ezért még abban az esetben sem hozható volna az áthelyezés végrehajtására kötelező határozat, ha „más nyomós okot” talált is volna.

Érdekes probléma vetődött fel a J. L. jubileumi jutalmával kapcsolatban hozott egyeztetőbizottsági határozatban.

Ez a határozat a panaszt a többi között ezzel az indoklással utasítja el: „a panaszos munkaviszonyában 1943. január 1-ét megelőzően minden évben a megengedhetőnél több megszakítás volt.”

Kérdés, hogy mennyi a megengedett megszakítás? Másik kérdés, hogy milyen jogszabály szabályozza?

Tudomásunk szerint az 1953. szeptember 1-e előtti megszakítás, még egy napos megszakítás esetén is megszünteti a folyamatosságot, ha a megszakítás oka nem a Mt. V. 93. §. (2) bekezdésében felsorolt okok egyike. Ezekon kívül másfajta megszakítás nem tekinthető megengedettnek.

J. L.

Törvény a munkásokért!

Már adtunk tájékoztatást arról, hogy a Munka Törvénykönyvének VIII. fejezete helyébe 1964. április 1-vel a dolgozók egészségének és testi épségének védelmével kapcsolatosan új rendelkezések lépnek. Ezt a törvényt az érdekelt dolgozók széles körű bevonásával megvitattuk, ezt követően pedig elnökségünk, a posta szakkollégiumával közösen — kisebb módosításokkal — a törvény postai végrehajtási utasításának tervezetét elfogadta. Ennek lényegesebb tudnivalóira, úgy gondoljuk, helyes felhívni a figyelmet.

A postaszervek vezetőinek egyik legfontosabb feladatuk, a törvény előírásainak figyelembevételével — annak szellemében elkövetni mindent —, a dolgozók munkakörülményeinek állandó javítása, a munkabiztonság és üzemi egészségügy, az üzemi balesetek számának csökkentése. A szakszervezeti szerveknek az a feladatuk, hogy esetenként vizsgálják meg a bérházait, felújítási terveket, s minden esetben — amikor az előírások szerint a szakszervezet hozzájárulása szükséges az üzemeltetéshez, vagy új gépek, berendezések beállításához, áthelyezéséhez —, a helyszínen ellenőrzik a biztonságos munka feltételeit, a szociális normák betartását. E hozzájárulás nélkül az üzemeltetés sehol nem kezdődhet meg.

Az üzemek (üzembővítések) esetében egy időben kell gondoskodni a tervezési irányelvek előírásai szerint a szociális és egészségügyi létesítményekről, illetve arról, hogy azok megvalósuljanak.

A postaszervek vezetőinek kötelessége előírja a törvény az alkalmazott technológiai eljárások, munkamódszerek figyelemmel kísérését, hogy azok nem jelentenek-e veszélyt a dolgozók testi épségére, egészségére. Csak jó állapotban levő védőeszközöket és felszereléseket szabad kiadni, azok használatát a közvetlen vezetőknél ellenőrizniük kell. Ha munka közben a dolgozó testi épségét veszély fenyegeti, a rábízott munka elvégzését megtagadhatja. Ha viszont a dolgozó figyelmeztetés ellenére sem vesz részt az orvosi vizsgálaton, a balesetelhárítási oktatáson, el kell tiltani őt a további munkától. Erre az időre munkabér nem fizetendő.

A végrehajtási utasítás részletesen szabályozza az új és a régi dolgozók elméleti és gyakorlati munkavédelmi oktatását. Meghatározza a biztonságtechnikai vizsgára kötelezett dolgozók körét és a vizsgáztatás rendjét. A megjelölt munkakörökben csak olyan dolgozó foglalkoztatható, aki a munkakörére előírt biztonságtechnikai vizsgát 3 hónapon belül letette.

Megjegyzendő, hogy az egészségvédelmi és biztonságtechnikai szabályok megszegéséért — ideértve a túlmunkára vonatkozó szabályok megsértésének esetét is — a felelős dolgozóval szemben — a szakszervezeti munkavédelmi főfelügyelő 3 ezer forint, a felügyelő 1500 forint; a vizsgázott társadalmi munkavédelmi felügyelő pedig 200 forint pénzbírságot szabhat ki.

A szakszervezeti munkavédelmi felügyelők kezdeményezhetnek fegyelmi vagy büntetőeljárást, ezzel szemben jutalomra, dícséretre javasolhatják azokat, akik lelkiismeretesen ellátják a balesetelhárítási feladatokat. Rendelkezés van arra is, hogy mely esetekben kell a 3 havi prímiumot, illetve üzemi jutalmat, vagy az év végi jutalom 30 százalékát megvonni az érdekelt vezetőtől. Azokat, akik ismételtelen nem törődnek a dolgozók testi épségének megóvásával, le kell váltani munkakörükből.

Tehát a jogok mellett bőven szerepelnek a kötelességek is...

Maur Emil
munkavédelmi felügyelő

Az eredmények ne tegyék elbizakodottá sportolóinkat

A PSE, mint kiemelt sportegyesület, fontos feladatokat tölt be az élsportolók nevelésében, a magyar versenysport nemzetközi eredményeinek növelésében. Mindemellett viszont legalább olyan fontos feladat, hogy az egyesület biztosítsa létesítményeit az alapfokú versenyek számára is. Az ifjúság nevelése — mint már mondtuk — azt a célt szolgálja, hogy sokoldalúan képzett fiatalok kerüljenek az életbe, olyanok, akik a szocializmus teljes felépítésének feladatát elvégzik.

Szakosztályaink munkája bizonyítja, hogy a vezetők, edzők többsége a kitűzött feladatoknak megfelelően foglalkozik dolgozóinkkal. E sikeres nevelőmunka eredményeként neveltek élvonalbeli versenyzőket női tornaszakosztályunknál Makray, Hidegkuti, Zsitvane személynében is. A szakosztályban versenyzők 1963-ban 26 arany-, 21 ezüst- és 17 bronzjelvényt nyertek! A szakosztályokon belül általában kifogástalan a sportolók és edzők közti összhang, a sport-erkölcs és a sportszellem.

Az atlétikai szakosztálynál a gyaloglók nevelése, edzése olyan eredményekre vezetett, hogy Havasi István tavaly öt országos bajnokságot, a Lugano Kupában pedig első helyezést ért el. Derekasán helytállt a gyaloglócsapat többi tagja is, hiszen az országos csapatbajnokságban megnyerték a 20 és az 50 kilométeres bajnokságot.

Férfi asztalitenisz-szakosztályunk is szép példáját mutatja a nevelőmunkának. Az elmúlt évben 9 csapattal vettek részt a különböző bajnokságokban, s 6 csapat az első helyen végzett. Ezek az eredmények azért is értékesek, mert a fiatal sportolók tervszerű nevelésével, korszerű edzésével érték el.

Egyik-másik szakosztályunknál akad hiba is. Röplabdázóink kiestek az NB I-ből. A jégkorongozók, az NB I. B. csoportjában az utolsó előtti helyen végeztek. Rossz szereplésüket elsősorban az okozta, hogy a sport-

köri életükre a játékosok egymás közötti, továbbá a játékosok és az edzők közötti meg nem értés és az intrika volt jellemző.

Mindent összevetve, 1962-höz viszonyítva az elmúlt évben nemcsak mennyiségben, de minőségben is javultak eredményeink. Míg 1962-ben 76 helyezést, addig tavaly már 108 helyezést értek el sportolóink (I–VI. helyezéssel). 24 válogatott kerettagunk van, ezek közül 3 sportoló olimpiai kerettag. Eredményeiket a szakosztályokban működő társadalmi tisztségviselők és edzők közös munkájával érték el. Emeltesre méltó, hogy egyesületünk sportolói ellen az elmúlt évben csupán egyetlen fegyelmi eljárást kellett lefolytatnunk. Tehát a fegyelem javuló irányzatot mutat.

A Magyar Testnevelési Sportszövetség kongresszusi határozatának végrehajtásán dolgozunk. Előbbé kell tennünk az egyesület elnöksége mellett működő agitációs és propaganda bizottságot. Még több társadalmi aktivitást kell beszerveznünk, olyanokat, akik szívesen vállalják a szép, de nehéz feladatot. Nem utolsósorban meg kell említenünk, hogy elnökségünk minden egyes tagjának a jövőben is teljes odaadással kell irányítania, vezetnie az egyesületet.

Zs. I.

Bognár Eva, tornaszakosztályunk egyik tehetséges versenyzője